

NAGRAJENEC GOSPODARSKE
ZBORNICE LOJZE MAZIJ

7

DEVETDESET LET BOŠTJANOVE
MICKE

9

HELENA ŠKRABEC – TRAVNIK

10

TRI DESETLETJA BLOŠKIH TEKOV

16

Bloški korak

glasilo občine Bloke
marec 2005
letnik 6 | številka 2
cena: brezplačno | 500 SIT | \$ 4

*Želimo vam
vesele
velikonočne
praznike.*

Pomladno prebujenje

Lojze Hostnik, župnik

Starodavni verski običaji, ko ljudje za cvetno nedeljo k slovesni sveti maši prinesejo oljčne vejice in butare v spomin na Kristusov slovesni prihod v Jeruzalem, že po naravi naznanjajo, da prihajajo toplejši časi, ki jih niti pustna tradicija še ni mogla priklicati, kot smo doživeli tudi letos, saj se je prav bloška zima takrat šele začela.

Noč se je pomaknila in dan se je približal, pravi Sveto pismo. Tudi to v naravi opazimo, kako spomladi dan postaja močnejši od noči. Kako lepo se je zazreti v prvo pomladno cvetje na še ne zelenečih travnikih, ki se prav tako prebujajo v prelep pomladni razcvet. Kako prijetno je občutiti na sebi toplino sončnih žarkov, ki postajajo vse močnejši v jutranji zarji modrine neba. Vse v naravi kliče po prebujenju.

Človek iz lepote stvarstva odkriva večno lepoto Stvarnika. Stvarnik življenja tudi človeka kliče po duhovnem prebujenju, da se predvsem v postnem času prebudi iz spanja in teme v jutranjo zarjo Velike noči, ko je Kristus z vstajenjem od mrtvih zmagal nad smrtjo in človeški minljivosti preko praga smrti odprl pot k večni lepoti.

Kot se vsaka hladna zima umakne topli pomladi, naj tudi v nas izginejo vse krivice, užaljenosti in hladne zamere ali kakršnakoli ranjenost do drugih. Naj morebitne rane družinskih, sorodstvenih ali sosedskih odnosov ozdravi toplina Srca Božje ljubezni, ki človeka kliče k spreobrnjenju. Naj tvoje srce postane goreče za Boga, ki te iz minljivosti tega življenja nekoč pokliče k sebi v lepoto večnega stvarstva.

Poslovati bomo morali gospodarno

Zakonodajalec nalaga občinam nove in nove obveznosti, pri tem pa ne poskrbi, da bi se tudi finančni viri povečali. S tem problemom se sooča tudi naša občina.

BRALCE BLOŠKEGA KORAKA VERJETNO ZANIMA, S KAKŠNIMI PRILOŽNOSTMI OZIROMA IZZIVI SE BOMO V OBČINI BLOKE SPOPADALI V PRIHAJAJOČEM LETU. OSNOVNE USMERITVE SMO ZAČRTALI ŽE S SPREJETJEM PRORAČUNA ZA LETO 2005, KI SMO GA IZJEMOMA SPREJELI ŽE V ZAČETKU LETA 2004. NA TA NAČIN SMO DOLOČILI VRSTNI RED AKTIVNOSTI TER SE LAHKO PRAVOČASNO PRIPRAVILI NA NOVE INVESTICIJE.

V prihajajočem letu bomo glavne aktivnosti usmerili v izvedbo nekaterih za Bloke zelo pomembnih nalog. Tako bomo med drugim izvedli vse potrebne korake za začetek izgradnje mrliške vežice. V lanskem letu smo za omenjeno investicijo pridobili ustrezno lokacijo. Trenutno poteka pridobivanje ustrezne gradbene dokumentacije. Ker na prostoru, kjer je predvidena mrliška vežica, trenutno stoji še trafo postaja, pa je v tem trenutku zelo težko točno napovedati dinamiko izgradnje. Vsekakor si bomo prizadevali, da bi se izvedba te investicije začela še letos.

Nadaljevali bomo tudi z izgradnjo kanalizacijskega sistema v Novi vasi. Tako imamo v načrtu, kanalizacijske vode položiti od tovarne Novolit do Kovinoplastike ter drugih družbenih objektov, kot so šola, vrtec itd. V okviru finančnih možnosti bomo izgradnjo kanalizacijskega sistema nadaljevali do stanovanjskih blokov ter novega naselja Nova vas.

V teku bo tudi nadaljnja obnova centralnega objekta v Novi vasi. Trenutno namreč že potekajo aktivnosti za zamenjavo oken na severni strani osnovne šole Toneta Šraja – Aljoše. V tem letu želimo izvesti tudi obnovitvena dela zdravstvene postaje v Novi vasi. V ta namen si prizadevamo pridobiti od ministrstva za zdravje dodatna finančna sredstva. V teku so tudi dogovori z lastniki stanovanj nad zdravstveno postajo s ciljem, da se izvede obnova celotnega objekta. Izvedli smo tudi dogovor z vodstvom ZD Cerknica. Na podlagi tega dogovora razpolagamo z zagotovilom, da se bo iz naslova vzdrževanja financirala tudi zamenjava notranje opreme.

Pomemben del investicijskih sredstev bomo vložili tudi v razvoj turistične destinacije »Bloško jezero«. Za navedeno investicijo bomo preko Razvojne agencije iz Pivke pridobili tudi dodatna razvojna sredstva v višini 13 milijonov SIT. Skupna investicija bo vredna preko 30 milijonov tolarjev. Pogoji, ki jih določajo pravila črpanja neposrednih regionalnih spodbud, so do občin postali zelo neprijazni. Omenjena pravila namreč določajo, da se le polovica teh sredstev lahko porabi za investicije, drugo polovico sredstev pa bo potrebno usmeriti v izvedbo strategije razvoja turistične destinacije.

V proračunu za leto 2005 je predvidenih tudi nekaj drugih investicij, kot na primer izgradnja vodovoda od naselja Studeno do Radleka ter sofinanciranje obnove zvonika pri Sveti Trojici, ki jo

bomo podprli v vrednosti 2 milijonov SIT. Nekaj sredstev pa je namenjenih tudi za razna investicijska dela, ki jih bodo izvajali vaški odbori.

Kot rečeno, je okvir letošnjih aktivnosti načrtan z že sprejetim proračunom. Kljub temu pa bomo v teh dneh na sejo občinskega sveta uvrstili rebalans proračuna za leto 2005. Z njim bomo predvsem bolj natančno opredelili nekatere naloge. Za realizacijo ambicioznega razvojnega načrta bo potrebno pridobiti tudi nekaj dodatnih sredstev, ki jih pričakujemo predvsem iz naslova povečanja primerne porabe. Vrednostni pregled porabe proračunski sredstev v letu 2005 je razviden iz pregledne tabele oziroma grafa.

SPLOŠNI IZDATKI

Zdravstvo in socialno varstvo, oskrbnina	16.944.000,00 SIT
Izobraževanje	10.706.680,00 SIT
Otroško varstvo	21.700.000,00 SIT
Zimsko in letno vzdrževanje cest	25.456.000,00 SIT
Komunalno gospodarstvo in varstvo okolja	13.269.600,00 SIT
Gasilska društva, civilna zaščita	4.427.840,00 SIT
Vzpodbude v kmetijstvu	3.600.000,00 SIT
Subvencije v drobno gospodarstvo	1.500.000,00 SIT
Šport in rekreacija	1.600.000,00 SIT
Kultura	5.792.800,00 SIT
Izdaja občinskega glasila	2.800.000,00 SIT
Šolski prevozi	20.000.000,00 SIT
Politične stranke, dotacije društvom	2.238.301,00 SIT
Proračunska rezerva	1.947.469,00 SIT
Plače zaposlenim, sejnine svetnikom, članom komisij	18.019.000,00 SIT
Dejavnost občine	15.389.316,00 SIT
Digitalizacija PP	1.500.000,00 SIT
Javna dela	1.000.000,00 SIT
Tekoče vzdrževanje, zavarovanje	1.946.640,00 SIT
Razpis INTERREG	3.100.000,00 SIT
Tekoči odhodki in transferi skupaj	172.937.646,00 SIT

PLANIRANE INVESTICIJE V LETU 2005

Posodobitev lokalnih cest	20.000.000,00 SIT
Nakup opreme	1.500.000,00 SIT
Investicije v komunalno gospodarstvo	32.500.000,00 SIT
Investicije v izobraževanje	6.000.000,00 SIT
Izgradnja mrliške vežice	20.000.000,00 SIT
Obnova zdravstvene postaje in objekta Nova vas 4c	26.000.000,00 SIT
Razvoj turistične infrastrukture in management t. destinacije	33.457.195,00 SIT
Projektna dokumentacija	2.000.000,00 SIT
Sofinanciranje izgradnje GD, nabava gasilske opreme	3.900.000,00 SIT
Investicijski transferi javnim podjetjem	4.220.000,00 SIT
Investicijski transferi javnim zavodom in jav. gosp. službam	2.200.000,00 SIT
Investicijski odhodki in transferi skupaj	151.777.195,00 SIT
SREDSTVA PRORAČUNA ZA LETO 2005	324.714.841,00 SIT

Ali so občine res tako bogate ali je mogoče kaj narobe z načinom financiranja?

Iz ambicioznega plana investicij občine Bloke bi lahko sklepali, da je s financiranjem občin vse v najlepšem redu, vendar temu ni tako. V parlamentu RS so v zadnjih letih sprejemali številne nove zakone, na osnovi katerih so občine morale prevzeti številne nove obveznosti, čeprav država ni poskrbela, da bi se temu ustrezno povečali tudi finančni viri. Namesto ustreznega povečanja prihodkov, ki bi ustrezali obsegu novih zadolžitev, se občinam vsako leto realno krči obseg primerne porabe. Ta je sestavljena iz lastnih virov in finančne izravnave, ki jo občine prejemajo s strani finančnega ministrstva. Sistem deluje popolnoma nestimulativno. Višja lastna sredstva, ki jih občine ustvarijo z dohodki iz dohodnin zaposlenih in drugih lastnih prihodkov, na drugi strani pomenijo zmanjševanje finančne izravnave. Po-

dobna situacija se dogaja tudi pri financiranju občine Bloke, kar je razvidno iz spodnje tabele.

LETO	PP	LS	FI
2002	176,487	87,746	88,741
2003	191,557	91,612	99,945
2004	202,688	107,094	95,594

Vrednosti v SIT

PP-primerna poraba

LS-lastna sredstva

FI-finančna izravnava

Iz analiz strokovnjakov, ki so analizirali financiranje občin, je ocenjeno, da so občine v tem trenutku podfinancirane za okrog 30 %.

Nenehno se zmanjšujejo tudi možnosti za pridobivanje dodatnih sredstev. V zadnjih nekaj letih se je na primer obseg dodatnih neposrednih regionalnih spodbud prepolovil, ukinilo se je sofinanciranje infrastrukturnih projektov iz naslova SAPARD itd.

Na drugi strani se sicer veliko govori o možnostih financiranja projektov iz evropskih kohezijskih in strukturnih skladov. Vendar pa do teh sredstev male občine praktično ne morajo priti, saj se iz omenjenih skladov financirajo predvsem veliki

"Občine so podfinancirane za okrog 30 %."

regijski oziroma državni projekti.

Da na občini Bloke kljub navedenim težavam na področju financiranja še vedno poslujemo relativno uspešno, se lahko zahvalimo predvsem striktnemu obvladovanju vseh vrst stroškov ter racionalni rabi investicijskih sredstev.

Vsi, ki poznamo problematiko financiranja občin, upamo, da bo nova vlada realizirala obljube. Finančni položaj občin je kratkoročno možno popraviti le s povečanjem primerne porabe. Večja sredstva ter enostavnejše pridobivanje se pričakuje tudi na področju nepovratnih sredstev iz naslova neposrednih regionalnih spodbud.

Župan Jože Doles

Občinski simboli

Občinski grb in zastava končno določena

Že v decembru 2001 je župan imenoval petčlansko komisijo, ki naj bi pripravila osnutke celostne podobe občine Bloke. Komisijo je vodil župan.

Po predhodnih razpravah na občinskem svetu in tudi po mnenju kar nekaj bralcev našega glasila je bil izoblikovan predlog, da se na teh občinskih simbolih upodobi edinstvena in najbolj razpoznavna bloška značilnost – bloški smučar.

K sodelovanju je župan povabil podjetje Heraldika d. o. o. iz Ljubljane, ki se ukvarja z grboslovjem in zastavoslovjem. Skupaj s komisijo je bilo narejenih več kot trideset osnutkov grba in zastave. Nekatere smo objavili v našem glasilu. Prvotni osnutki so predstavljali smučarje v spustu po strmini. Ob sodelovanju akademskega slikarja Boža Strmana – Miša pa je prevladalo mnenje, da je Bločan smuči uporabljal predvsem za hojo na smučeh. Tako je ta osnutek prišel v ožji izbor.

Komisija je na 8. seji v novembru 2004 izoblikovala končni predlog in ga posredovala občinskemu svetu, ki je ta predlog soglasno sprejel na seji 15. decembra 2004.

Istočasno je občinski svet sprejel odlok o grbu in zastavi Občine Bloke (Ur. l. RS št. 5/2005). V

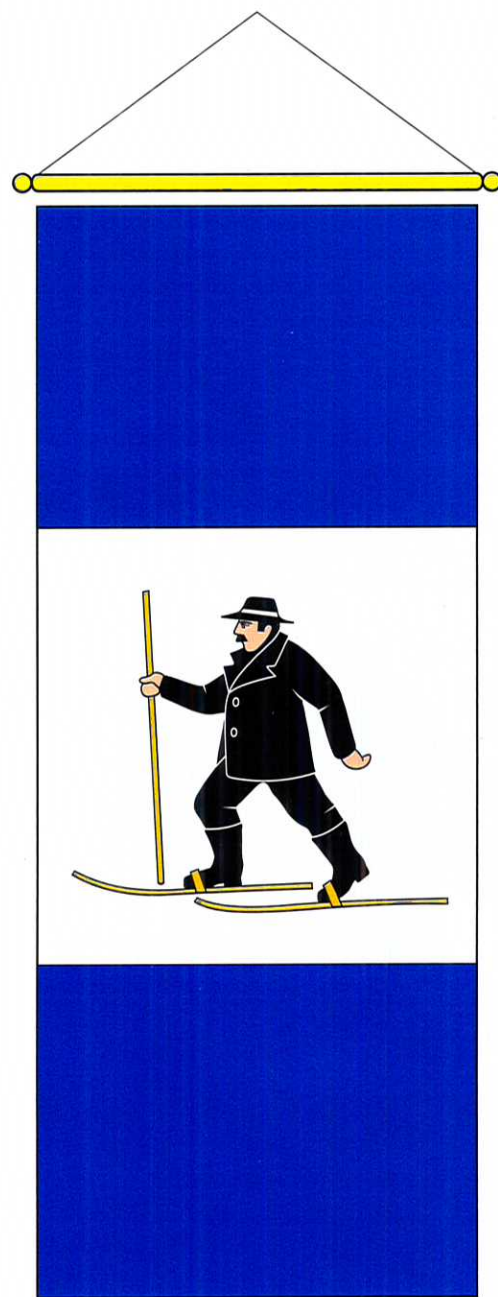
tem odloku sta grb in zastava podrobno opisana, določen je tudi način uporabe.

Tako smo po šestih letih od samostojnosti občine le dobili naše občinske simbole. Naj tu še omenim, da zastavo lahko naročite, oz. dobite na upravi občine Bloke.

France Škrabec

Grb in zastava Občine Bloke

Obvestilo

Občane obveščamo, da bo imel delavec za socialno delo Bojan Jerič uradne ure na občini

Bloke vsak drugi torek v mesecu od 12.30 do 15.00. Če imate vprašanja s področja socialnega varstva, se lahko oglasite v času uradnih ur.

Prometna varnost na Blokah

Je udobna cesta tudi varna?

BRALEC IZ VELIKIH BLOK NAS JE Z DOPISOM OPOZORIL NA PEREČ PROBLEM NA BLOŠKI PLANOTI – UMIRJANJE PROMETA. NAPISAL JE, DA JE POTREBNO NEKAJ NAREDITI V ZVEZI Z NEPRILAGOJENO HITROSTJO V VELIKIH BLOKAH. TA JE BOTROVALA KAR NEKAJ NESREČAM IN POŠKODBAM V VELIKIH BLOKAH. UKREPI SE MORAJO SPREJETI TAKOJ, DRUGAČE JE LAHKO PREPOZNO.

Za mnenje smo povprašali gospo Lidijo Jurkovič, vodjo policijskega okoliša. Po njenih besedah je največja problematika v prometu prevelika hitrost. Najbolj kritična točka na Blokah pa je ravno glavna cesta, ki vodi skozi Novo vas. Opaža se, da je največ kršiteljev omejitve hitrosti na tej cesti iz drugih območij. Največje hitrosti so seveda na vpadnicah. Ljudje preprosto ne zmanjšajo hitrosti, ko pridejo do naselja. Kaznovanje za kršitev cestnoprometnih predpisov ni vedno najboljša rešitev in zagotovo tudi ne prispeva vedno k sami umiritvi prometa. Pomembna je miselnost in strpnost ljudi v cestnem prometu. Prav tako je na cestišču potrebna ustrezna prometna signalizacija in primerna zgradba cestišča. Izpostavila je tudi problem Runarskega in križišča v Velike Bloke. Tukaj je omenila, da je križišče predvsem preveliko in mu manjka pravilna signalizacija in označitev. Mnogo ljudi se tudi ne zaveda, da je pot, ki pripelje iz Velikih Blok, stranska in ne glavna cesta.

Mnogo jih pridiiva tudi z dvakrat večjo hitrostjo, kot je dovoljeno. Sam je proti ležečim policajem – verjetno tudi drugim ljudem ne bi bilo prav. Predlagal pa je, da bi se na vhodu v Velike Bloke postavilo močno signalizacijo, mogoče na sončne celice, tako da voznika z močno svetlobo opozori na omejitev in pešce v naselju. Če bi vsi ljudje v naseljih vozili s 50 km/h, potem ne bi bilo nesreč. Prav tako je tudi on opozoril na preveliko odprtost križišča v Velike Bloke ter na veliko število sprehajalcev ob cesti – ti so namreč velikokrat nepazljivi in ne upoštevajo pravila hoje po levi strani. Povedal je še, da je zakon zato, da se ga spoštuje in da morajo veljati pravila za vse.

Gospod Stane Jakopin, predstavnik občine, pa je povedal, da se občina ravna po odloku o občinskih cestah. Pravilnik o prometni signalizaciji je vodilo, ko se odloča, kako označiti določeno cesto, njene nevarnosti, posebnosti. Pri tem pa se upošteva tudi zdravo pamet. Glede na pisno opo-

Kako pa je zavedanje o varnosti v prometu vzgajeno pri ostalih Evropejcih? Človek se kar zamisli, ko pri vožnji po švedskih avtocestah voziš le 10 km nad omejitvijo in te takorekoč nobeden ne prehti. V nekaterih evropskih mestih imajo za zmanjšanje hitrosti postavljene šikane, ki prisilijo voznike, za odmaknejo nogo s plina. Ali pa je vsaj pred naseljem postavljena nekaka ovira oz. manjši ovinek, ki poskrbita, da je omejitev hitrosti v naselju upoštevana. Ponekod so seveda tudi kazni veliko višje kot v Sloveniji in to dodatno motivira voznike, da so bolj »pridni«. No, pri nas je ta »problemček« že skoraj odpravljen – od prvega januarja velja nov zakon, ki naj bi dodatno prispeval k boljšemu upoštevanju predpisov in zakonov. Vsekakor je potrebno postoriti še marsikaj, da se stanje izboljša tudi pri nas. Ne samo s strani vlade, ampak tudi z naše strani.

Mislim, da mora vsak posameznik vprašati sam sebe – ali upoštevamo prometne predpise in zakone le zaradi mož v modrem in posledične kazni, ki lahko kar pošteno prevetri naše denarnice, ali pa se zavedamo dobro namernosti teh predpisov in zakonov. Le-ti namreč niso zaradi njih samih, ampak so zaradi naše varnosti in varnosti vseh drugih udeležencev v prometu. Kako vzgojiti nek čut pri ljudeh, da se začno zavedati, da je ravno hitrost tista, ki ubija? Da ni kriv pešec, ki je hotel le prečkati cesto in da je hitrost v naseljih omejena z razlogom. Seveda morajo tudi pešci poskrbeti, da so na cestah vidni – v

Lidija Jurkovič: Hitrost v prometu je prevelika.

Za umirjanje prometa pa ni pristojna samo policija. Veliko je drugih institucij, ki so odgovorne za umirjanje prometa. Navkljub nevarno postavljenemu prehodu za pešce v Novi vasi te institucije niso sprejele predloga za postavitev kakršnegakoli opozorila ali ovir, ki bi prispevale k varnejšemu prečkanju glavne ceste. Razlog za to je premajhen pretok prometa. Žalostno dejstvo je, da je statistika še vedno tista, ki odloča o takih problemih.

Svoje mnenje je povedal tudi gospod Zdravko Modic iz Velikih Blok. Kot pravi, predstavlja prevelika hitrost zelo velik problem. Še posebej, če so v družini otroci in je cesta najbližja pot do prijateljev in igre. Hitrosti avtomobilov so v Velikih Blokah glede na predpisano omejitev mnogo prevelike.

Zdravko Modic: Premalo storimo za umirjanje prometa.

zorilo bralca iz Velikih Blok je dejal, da se je težko osredotočiti samo na Velike Bloke. Pravilna signalizacija ter preprečevanje nesreč je potrebno na celi Bloški planoti. Na področju občine Bloke pa tudi aktivno deluje Svet za preventivo in varstvo v cestnem prometu. Komisija, ki se redno sestaja, je že naredila načrt za letošnje leto. Odločili so, kje bodo stali določeni prometni znaki in kje varnostne ograje. Diskutirali so tudi o boljše urejenem avtobusnem postajališču za otroke. Seveda so vsi ti načrti v mejah občinskega proračuna – za letošnje leto je namenjeno 800 000 SIT sredstev za prometno signalizacijo. Gospod Jakopin je tudi povedal, da si ime prava cesta zasluži varna cesta. Glede križišča v Velike Bloke pa so letos v načrtu talne označbe.

Stane Jakopin: Pri obnovitvah je premalo vključen vidik umirjanja prometa.

temi morajo nositi kresničko. Mogoče se sliši nekoliko otroško in spominja na prvi razred osnovne šole ter rumene rutice, ampak verjetno ima vsak voznik izkušnjo srečanja pešca na cesti ponoči ali v megli. Dejstvo je, da se ga opazi šele na nekaj metrov.

Ljudje smo na cesti vse prej kot sami. Naše pravice se končajo tam, kjer se začne pravice drugega. Vsekakor pa moramo najprej razčistiti pri sebi. Prijatelj mi je govoril, da je pri štopanju po naših krajih naletel na »zanimivega« voznika. Ko si je namreč hotel privezati varnostni pas, mu je voznik s smehom na ustih odkimal in zatrdil: »Eh, kaj bi se privezoval – saj tukaj ni policajev!« Kot da se je potrebno privezati le zaradi njih.

Tadej Pavlič

Obvestila

Občina Bloke bo predvidoma v mesecu aprilu na javni dražbi **prodala naslednje gradbene parcele:**

- 1/59 k.o. Nova vas – 722 m² – parcela v novem naselju v Novi vasi,
- 34// k.o. Strmica – travnik 848 m², stanovanjska stavba 93 m², gospodarsko poslopje 101 m², dvorišče 764 m² parcele so v naselju Zakraj,
- 34/5 k.o. Strmica – 1831 m² v naselju Zakraj,
- 32/11 k.o. Strmica – 993 m² v naselju Zakraj,
- 51/1.S k.o. Zales – 277 m² in parcela št. 663/2 v izmeri 1429 m², – stara šola pri Sveti Trojici.

Razpis za javno dražbo bo objavljen v Uradnem listu RS in na oglasni deski občine Bloke.

Kmetijska zemljišča v Zakraju in pri Svetem Duhu bomo prodajali predvidoma v mesecu maju 2005. Ponudba za prodajo kmetijskih zemljišč bo objavljena na oglasni deski občine Bloke. Interesenti za nakup zemljišč bodite pozorni.

Na podlagi Pravilnika o dodeljevanju proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Bloke (UR. list RS, št. 93/03) bo v mesecu aprilu objavljen »**Razpis za dodelitev finančne intervencije v kmetijstvo**« v ukrepa

- osemenjevanjaplemenskihkobilin
- medsebojne menjave ali nakupa kmetijskih zemljišč.

Razpis bo objavljen na oglasni deski občine Bloke. Na občini boste dobili Vloge in dodatne informacije. Rok za vložitev zahtevkov je 30. 10. 2005 na sedežu občine Bloke, Nova vas 4a.

V mesecu aprilu 2005 bo na oglasni deski občine Bloke objavljen »**Razpis za dodelitev kreditov s subvencionirano obrestno mero za pospeševanje in razvoj malega gospodarstva, podjetij in turizma v občini Bloke za leto 2005**«.

Razpis za »**Sofinanciranje programov športa v občini Bloke**« bo objavljen v mesecu aprilu na oglasni deski občine.

30 let Bloških tekov

LETOS JE TRADICIONALNA IN NAJBOLJ ODMEVNA PRIREDITEV NA BLOKAH PRAZNOVALA OKROGLO OBLETNICO. LETA PRINESEJO IZKUŠNJE, TRADICIJO IN KVALITETO. ZA LETOŠNJE BLOŠKE TEKE LAHKO REČEMO, DA SO BILI USPEŠNI, PREDVSEM JE TO POTRDILO ZADOVOLJSTVO OBISKOVALCEV BLOŠKIH TEKOV IN TUDI ORGANIZATORJEV. TOKRAT SMO V OBJEKTIV UJELI IN POVPRASHALI ORGANIZATORJE IN UDELEŽENCE BLOŠKIH TEKOV, KI SO GLAVNI AKTERJI OZIROMA BREZ KATERIH TEKOV SPLOH NE BI BILO. VPRAŠALI SMO JIH, KAKO DOŽIVLJAJO BLOŠKE TEKE IN ČE SO IZKORIŠČENI VSI BLOŠKI POTENCIALI.

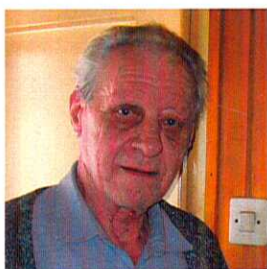
Marjan Ivančič: »Mislim, da je bila organizacija Bloških tekov zadovoljiva. Predvsem je to priložnost, kjer lahko sodelujejo vsa društva. Hkrati pa Bloški teki povezujejo Bločane. Pretežni del organizacije Bloških tekov je v rokah Športnega društva, od zavarovanja, prijave prireditve, do pridobitve finančnih sredstev. Določene naloge prevzamejo tudi ostala društva, kot je mazanje smuči (tekaška sekcija), tiskanje vabil (BOŠ), redarska služba (gasilska društva), pogostitev tekmovalcev (osnovna šola).

Seveda prireditev ne prinaša velikih dobičkov, mislim pa, da bi lahko pridobili še več sponzorskih sredstev, če bi bili pri tem bolj angažirani ljudje na položajih. Glede medijev lahko rečem, da je vsako leto večje zanimanje. Včasih smo jih mi prosili, naj pridejo, zdaj nas pa že kar sami pokličejo. Z letošnjo udeležbo smo bili zadovoljni, bilo je 388 tekačev, če bi bilo vreme lepše, bi jih prišlo še več. Rezerve vidim v gostinski ponudbi. Razne stojnice s toplimi napitki bi pripomogle, da bi se ljudje še dalj časa zadržali na Blokah. Iz lastnih izkušenj pa lahko povem, da obiskovalci pogrešajo neke vrste informativno točko, kjer bi dobili uporabne informacije o Blokah. Obiskovalcu, turistu bi bilo potrebno servirati čim več informacij o našem kraju, dobrodošla bi bila ponudba zemljevidov, razglednic, spominkov ... Tu vidim pomanjkanje aktivnosti turističnega društva kot krovnega društva, ki bi povezovalo vsa ostala društva.«

Rado Ponikvar: »Letošnjih tekov sem se udeležil kot tekmovalce, pred leti pa sem sodeloval tudi pri organizaciji. Za organizacijo prireditve lahko rečem, da je bila dobra in na profesionalni ravni. Glede na to, da se sam veliko udeležujem tekem po vsej Sloveniji, lahko rečem, da so Bloški teki številčno najbolj obiskani. Za primerjavo lahko povem, da se ostalih tekem udeleži največ 50 ljudi, na Blokah pa smo letos imeli 388 udeležencev. Vzrok za to je predvsem v tradiciji prireditve, ki ima sloves po vsej Sloveniji.

Ljudje imajo radi tradicijo in Bloški teki jo imajo, druga stvar je dediščina bloškega smučarja, ki bi ga lahko še bolje uveljavili. Na tekmovalnem delu lahko rečem, da so Bločani in njihova tekaška sekcija kot skupina med najboljšimi v Sloveniji in to je zelo velik potencial, če pomislimo, da so šele letos začeli z intenzivnimi treningi. Mislim, da je to tudi neke vrste gonilna sila, ki bo še bolj motivirala Bločane, da se bodo udeleževali Bloških tekov. Mladi Bločani, ki zdaj pobirajo medalje, bodo v prihodnosti nadaljevali z Bloškimi teki, ker jim to ostane v krvi.«

France Škrabec: »Dejstvo je, da so Bloški teki bolj odmevna prireditev kot Kmečke igre. Pred leti so bili Bloški teki prepoznavni tudi izven meja, spomnim se, da je iz Trsta pripeljal cel avtobus. Danes je organizacija lažja in kvalitetnejša, saj imamo teptalne stroje doma, včasih pa smo si jih izposojali s Kaliča. Tudi medijsko so teki dobro pokriti. Velike pohvale gredo predvsem bloški mladini, ki je vedno bolj aktivna.

Težko je pričakovati, da se bodo utrujeni tekmovalci po tekih dlje zadržali na Blokah.. Za izboljšanje ponudbe bi lahko poskrbelo Turistično društvo s turistično-informativnim centrom (TIC), ki bi obiskovalcem ponujal potrebne informacije. Povečanje aktivnosti na prireditvi vidim tudi pri starosvetnih bloških smučarjih, ki bi obiskovalcem še bolj približali tradicionalno bloško smučanje.«

Jože Mulc: »Z letošnjimi Bloškimi teki sem zadovoljen, vendar se vsako stvar lahko še izboljša. Pomanjkanje aktivnosti vidim pri smučarsko-tekaški sekciji, ki ne izpolnjuje svojih predvidenih nalog. Pri tako velikih prireditvah, kar Bloški teki so, bi se morala Turistično in Športno društvo povezati pod enotno vodstvo. Zavedati pa se moramo, da z nujenjem urejenih tekaških prog najprej ugodimo Bločanom in šele potem pridejo ostali, od katerih bi bilo dobro tudi kaj iztržiti. Mislim, da bi morala organizacija Bloških tekov, kot tudi urejanje prog iti v delno profesionalizacijo. To pomeni, da bi zaposlili človeka, ki bi s svojo ekipo skrbel za urejene proge, parkirišča in ostalo ponudbo.

Na Bloških tekih bi obiskovalcem lahko ponudili tradicionalne bloške jedi ali pa domače žganje. Na splošno pa mislim, da bi razvoj v prihodnje moral teči v smeri povečanja ponudbe zimskih športov, kot so vožnja s sanmi s konjsko vprego, sankarska proga, smučarska proga, sprehajalne steze, vprega s haskiji ... V prihodnosti športno društvo načrtuje s povečanjem ponudbe zimskih športov, saj se mi zdi sramotno, da se otroci iz zibelke smučanja učijo smučati drugje.«

Pisarna upravne enote tudi v Novi vasi

Na Blokah so v sredo, 19. januarja, uradno odprli prostore krajevnega urada Upravne enote Cerknica. Sedež novo odprtega urada je na občini Bloke, Nova vas 4A. Otvoritve, kateri je botrovalo sončno vreme, se je udeležilo kar nekaj ljudi, med njimi tudi minister za javno upravo dr. Gregor Virant, oba župana sosednjih občin Cerknice in Loške doline Miroslav Levar in Janez Strle ter načelnik Upravne enote Cerknica Maksimiljan Turšič. Sama prireditve je na inovativen način predstavila Bloke, zanimivosti Bloške planote ter ljudi, ki živijo na njej. Program so popestrili glasbeni nastopi učencev Bloške osnovne šole ter vsem dobro poznani Obloški Tonček, ki je povedal kar nekaj krepkih ter tako zabaval zbrane.

Župan občine Bloke Jože Doles je v nagovoru izrazil zadovoljstvo, da so Bloke po petnajstih letih znova dobile krajevni urad, ki bo prinesel veliko koristi prebivalcem Blok. Redka naseljenost občine, demografsko ogroženo območje, slabe prometne povezave ter precejšnja oddaljenost obrobni vasi od Upravne enote v Cerknici je le nekaj težav, s katerimi se bodejo Bločani. Poleg tega pa je v občini vedno več prebivalstva starejšega od 65 let. Vsi skupaj predstavljajo skoraj 21% celotne strukture občanov. In ravno tukaj se krajevni urad izkaže za zelo pomembno pridobitev – tem občanom bodo lažje dostopne upravne storitve. S tem pa so Bloke tudi za korak bližje razvitim krajem.

Zbrane je nagovoril tudi minister dr. Gregor Virant, ki je poudaril, da je ta dogodek za občino Bloke velik uspeh. Odprtje teh prostorov je še dodatno približalo ljudem upravo in s tem prispevalo k izboljšanju kakovosti življenja v kraju. Navkljub težnji po opravljanju elektronskih upravnih storitev nekateri ljudje žal te možnosti nimajo. Minister je zbranim tudi zagotovil, da je ena od prednostnih zavez nove vlade, da bo državna uprava postala in ostala dober servis za državljane in podjetja. Prav upravne enote in njihovi krajevni uradi so tista vez države s prebivalci in pokazatelj, kako je mogoče z dobro organizacijo dela v državni upravi storitve pripeljati k ljudem, kar je zlasti pomembno v krajih, kot so Bloke.

In kakšne upravne storitve bodo mogoče na Blokah? V krajevnem uradu bo potekal sprejem vlog za vse vrste osebnih dokumentov, potrdila o državljanstvu, spremembi osebnega imena, izdajo maloobmejnih prepustnic in kmetijskega vložka, izdajo raznih uradnih potrdil iz uradnih evidenc o tujcih, izdajo potrdil o članih gospodinjstva, o stalnem prebivališču ter o vpisu v register društev. Možna je tudi naznanitev izgube osebnih dokumentov, potrjevanje dovoljenja zakonitim zastopnikom za potovanje v tujino mlajšim osebam do 15. leta starosti, sprejem prijave potovanj v tujino nad tri mesece in vrnitev iz tujine, sprejem prijave in odjave stalnega oz. začasnega prebivališča, izdaja potrdil in posredovanje podatkov iz registra stalnega prebivalstva ter potrjevanje podpor volivcev. Poleg tega ima krajevni urad tudi prijazen delovni čas (vsak četrtek od 13. 30 do 16. 30) predvsem za

vse tiste, ki so dopoldne v službi. Med uradnimi urami pa je možno dobiti tudi informacije na telefonski številki: 01/709 80 06.

Krajevni urad, ki je našel prostore na Blokah, je lepa novost za kraj, še lepša in koristnejša pa je za ljudi same. Velikokrat ravno oddaljenost odvrne, oz. onemogoči koriščenje upravnih storitev. Tako pa se je upravna enota na nek način sama približala ljudem in vsaj za en dan v tednu zmanjšala tisto pot, katero so Bločani prej morali opraviti v celoti.

Tadej Pavlič

Otvoritve pisarne se je udeležil tudi minister Gregor Virant.

Nagrajenci Gospodarske zbornice za leto 2005

Tudi letos je Gospodarska zbornica podelila nagrade za izjemne gospodarske in podjetniške dosežke. Na letošnjo podelitev smo seveda posebej ponosni Bločani, saj sta kar dva nagrajenca »naša«. Tako sta nagrado prejela Lojze Mazij, predsednik uprave Kovinoplastike, na fotografiji v drugi vrsti tretji, in Ivan Zidar, predsednik uprave SCT Ljubljana, na fotografiji v drugi vrsti skrajno desni. Še posebej zanimiv nagrajenec pa je na fotografiji skrajno levi v prvi vrsti. To je Jernej Jakopin, ki ima s svojim bratom Japcem vodilno svetovno podjetje za razvoj luksuznih plovil za prosti čas, ki vselej rad pove, da njegove korenine izhajajo z Blok, saj se je njegov praded rodil pri Komnarjevih na Studenem.

Razgovor z Lojzetom Mazijem, nagrajencem GZS

V gospodarstvu srebrna medalja nič ne šteje

LANI JE KOVINOPLASTIKA LOŽ PRAZNOVALA PETDESETLETNICO OBSTOJA. ZA TA KOLEKTIV JE ZNAČILNO, DA SE JE V PETDESTIH LETIH RAZVIL OD NIČ DO SODOBNEGA PODJETJA, KI SE USPEŠNO VKLJUČUJE V EVROPSKE GOSPODARSKE TOKOVE. V ZADNJIH LETIH PRODA TAKO OD 70 DO 80 ODSOTKOV CELOTNE PROIZVODNJE NA TRGE EU. LETOS V ZAČETKU FEBRUARJA PA JE GOSPODARSKA ZBORNICA SLOVENIJE PODELILA PRIZNANJE ZA POSEBNE GOSPODARSKE IN PODJETNIŠKE USPEHE PREDSEDNIKU UPRAVE LOJZETU MAZIJU, KI JO VODI ŽE ŠEST LET. OB TEJ PRILIKI SMO GA TUDI POPROSILI ZA RAZGOVOR, NA KATEREGA SE JE Z VESELJEM ODZVAL.

Od kdaj in kakšna je vaša povezanost s Kovinoplastiko?

S podjetjem sem se neposredno srečal kot srednješolec leta 1967, ko sem v Ložu opravljal počitniško prakso. Takrat so mi tudi dodelili štipendijo, ki sem jo imel do konca študija. Med tem sem bil seveda tudi večkrat na počitniški praksi, leta 1972 pa sem opravil pripravništvo. Neprekinjeno pa sem zaposlen od leta 1976, ko sem po odsluženju vojaškega roka z diplomom strojnega inženirja ljubljanske univerze pričel z rednim delom. Najprej sem opravljal dela konstruktorja orodij, prešel nato na konstruktorja izdelkov, bil sem vodja razvoja in vodja trženja. Deset let sem tudi član uprave, od tega zadnjih šest let kot njen predsednik, čemur lahko bolj po domače rečemo direktor podjetja.

S Kovinoplastiko ste tako povezani že skoraj štiri desetletja. Kakšni občutki in spomini vas prevevajo?

V štirih desetletjih se seveda marsikaj doživi. Tu bi morda omenil najlepše spomine na čas, ko sem kot začetnik pričel spoznavati stroko. Sprejet sem bil z velikim zaupanjem in velikim pričakovanjem. Na vsa vprašanja sem dobil odgovore. Posebej rad se spomnim dveh legend Kovinoplastike, ki jima lahko rečem moja mentorja. To sta bila Ivan Škrbec in France Kovačič, ki sta mi zaupala vse skrivnosti. Še vedno se spominjam, kako sem se moral nekoč nekaj pogovoriti z gospodom Škrbcem. Ves plašen sem stopil pred vrata njegove pisarne, potrkal in čakal odgovor ter plašno pokukal notri: »Ja, Lojze, stopi naprej, kaj trkaš, saj nisem nag notri.«

V petdesetletni zgodovini Kovinoplastike je značilno, da se je vseskozi razvijala in širila. Močnejših negativnih pretresov skoraj ni bilo. Kaj je temu vzrok?

Odgovor ni samo eden, pač pa jih je najbrž več. Mislim, da je bilo vse od ustanovitve podjetja prisotno, da je znanje osnovni pogoj za delo. Vsi rodovi so hodili okrog z odprtimi očmi in se bili pripravljeni učiti. To znanje pa se ni skrivalo, pač pa se je prenašalo na nove generacije in vsaka ga je znala porabiti in najti dovolj moči, da ga je nadgradila in odgovarjala na nove in nove izzive. Seveda je pa za vse zaposlene značilna ve-

Lojze Mazij je že četrti predstavnik Kovinoplastike, ki je prejel to nagrado
lika odgovornost in pripadnost podjetju.

Danes v Sloveniji propadajo nekoč cvetoča podjetja. To zlasti velja za obutveno in tekstilno industrijo. Kakšen je vaš pogled na prihodnost Kovinoplastike?

Seveda si večkrat postavim vprašanje, ali smo na pravi poti. In kako bo čez leto, dve ali tri? V našem podjetju v zadnjih letih veliko pozornosti namenjam izdelavi strateških načrtov, saj je le tako možno dolgoročno krmiliti ladjo, kot je Kovinoplastika Lož. Načrtujemo, da bomo v naslednjih petih letih povečali naš obseg poslovanja za 50% ob istem številu zaposlenih in s tem močno izboljšali vse kazalce gospodarjenja. Lahko rečem, da sem vselej optimist predvsem zato, ker je kadrovska struktura našega kolektiva po izobrazbi zelo visoka, saj ima okrog 20 % zaposlenih opravljeno višjo ali visoko šolo. In to je naš največji kapital. Poleg tega pa je zavedanje po odličnosti zelo globoko vcepljeno v zaposlene. Običajno pravim, da v gospodarstvu srebrna medalja nič ne šteje. Kot primer si lahko zamislimo neko ponudbo na razpis. Kupec se nam kasneje zahvali za ponudbo in pove, da je bila naša ponudba zelo dobra, vendar nas tudi obvesti, da je bil nekdo drugi boljši od nas. Le-ta je prodal.

Pa vendar. Gotovo vas vrta kdaj črv, ki vam ne da spati. O čem razmišljate?

Lahko rečem, da me skrbi, če naša družba pravilno skrbi za izobraževalni sistem. Danes je vse manjše povpraševanje po izobraževanju na tehničnih šolah. Vsi vidijo svojo prihodnost v nekih družboslovnih poklicih, kot je ekonomija, sociologija, novinarstvo, komunikologija in podobno. To gre tako daleč, da ni moč dobiti štipendistov za študij tehnike. Na splošno lahko ugotovimo, da poklici, ki so usmerjeni v proizvodnjo materialnih dobrin, niso več zanimivi. Kako daleč to lahko gre, zares ne vem.

Za današnji čas je zelo značilen pojem globalizacija. Veliki postajajo vse večji in kapital se seli v velike centre, podeželje se prazni. Kako gledate v vaši branži na te procese?

Pred desetletjem so nekateri napovedali, da bosta v kratkem v naši branži le eno ali dve podjetji v Evropi. To se ni zgodilo, saj na primer uspešno poslujejo vsi močnejši proizvajalci stavbnega okovja in kuhinjskega pribora v Evropi. Prišlo je sicer do nekaterih premikov kapitala tudi v pozitivnem smislu, tako da smo tudi mi ustanovili podjetja v mešani lasti, ki zelo uspešno poslujejo. Sicer pa je najboljšo orožje proti globalizaciji znanje v najširšem pomenu besede. Le če imaš znanje, lahko obvladaš visoko tehnologijo, ta ti pa zagotavlja prostor na globalnem trgu. V tem smislu sem tudi zelo vesel, da smo v zadnjem času uspešni v orodjarstvu, ki je pojem najvišje strojniške tehnologije, saj dobro prodajamo orodja evropskim avtomobilskim proizvajalcem in njihovim poddobaviteljem.

Lojze, že od mladosti živite na Blokah, kjer ste aktivni v družbeno-političnem življenju ste pa tudi član občinskega sveta, zato bo zadnje vprašanje lokalno obarvano. Občina Bloke je zadnja leta v gospodarskem smislu močno napredovala. Nekateri demografski podatki (število rojstev) pa nakazujejo katastrofo. Kako Bloke rešiti pred apokalipso?

Vsa Evropa si zastavlja podobna vprašanja. Ali bomo svetovno najučinkovitejše gospodarstvo temelječe na znanju? Bomo uspeli v zadostni meri obdržati značilnosti tržnih gospodarstev s poudarjeno socialno noto? Demografska vprašanja so posebej občutljiva in bistvena stvar, ki se je najbrž zavedamo tik pred dvanajsto. S tem zavedanjem se je potrebno soočiti in pogledati, kaj moramo narediti, da bo Slovenija, Notranjska in Bloke še posebej za družine z otroki in za delo in življenje prijazno okolje. Mislim, da imamo za to vse možnosti. Kar nekaj pa bomo morali obrniti v naših glavah, v vrstnem redu vrednot, ki jih je prehod v nov družbeni sistem pošteno zmešal. Bloke potrebujejo pogled za več let naprej, saj se na kratki rok lahko reši le manjše komunalne probleme. V občinskem svetu pa tudi širše moramo najti čas za izčrpno analizo in novo nastavitve kompasov in ur za nove smeri in čase.

Pogovarjal se je Stane Korenjak

Ivan Zidar, nagrajenec GZS za izjemne gospodarske dosežke

Predsednik uprave SCT

Ivan Zidar se je rodil leta 1938 na Škrabčem 6, na Blokah. Diplomiral je na Fakulteti za strojništvo Univerze v Ljubljani.

V podjetju Slovenija ceste Ljubljana se je Ivan Zidar zaposlil leta 1968 kot projektant. Tri leta pozneje je postal direktor Mehaničnih obratov, leta 1974 pa bil imenovan za direktorja podjetja Slovenija ceste.

Slovenska gradbena podjetja so mu zaupala vodenje skupnega poslovnega združenja gradbenih podjetij za izgradnjo avtocest in hidroelektrarn (GAST, Primorje, Gradis, Slovenija ceste). V letu 1978 je prejel najvišje priznanje Gospodarske zbornice Jugoslavije – gospodarstvenik leta, nemška gospodarska zbornica pa mu je leta 1982 podelila posebno priznanje za zasluge pri krepitvi gospodarskih odnosov med obema državama. Prejel je tudi več visokih državnih odličij, med drugim je prvi v Sloveniji prejel nagrado PIARC za izjemne dosežke pri razvoju slovenske cestne stroke.

Po uspešni izvedbi integracijskih procesov v letu 1979, integriral je znanje (Projektivni biro PNG Ljubljana), vire (surovinska baza IAK Kresnice)

in specialiste za visoke gradnje (Tehnika Ljubljana in Obnova Ljubljana), je leta 1980 tako postavil sistem SCT in prevzel njegovo vodenje, ki se nadaljuje do zdaj. Glede na njegovo vlogo lahko rečemo, da je Ivan Zidar »oče treh črk«.

Bistvo uspešnosti je razvoj tehnologije in opreme, uvajanje sodobnih gradbenih tehnologij in opremljanje podjetja z najsodobnejšo gradbeno mehanizacijo. Znanje in izkušnje, predvsem tiste, pridobljene v praksi, so bile pri sprejemanju odločitev za Ivana Zidarja neprecenljive.

Tudi projekt desetletja v Sloveniji, gradnja avtocest, je nastajal v veliki meri s pomočjo in znanjem, predvsem pa z veliko zavzetostjo Ivana Zidarja, saj si je prizadeval za zaposlitev domačega znanja in gradbeništva, ki je spodbujevalec celotnega narodnega gospodarstva.

Po prvi skupščini delničarjev v juliju 1999 je nadzorni svet Ivana Zidarja imenoval za predsednika uprave delniške družbe SCT, nadzorni svet delniške družbe SCT pa je julija 2004 sprejel sklep o ponovnem imenovanju Ivana Zidarja za predsednika uprave družbe do leta 2009.

Ivan Zidar je v svojem srcu velik športnik in še večji humanist. Skoraj ni kulturne ali zdravstvene ustanove, kjer ne bi pustil svojega pečata. V svojem skopem prostem času je aktiven športnik, predvsem smučar, igralec tenisa in plavalec. S svojo ljubeznijo do športa in z opravljanjem številnih visokih funkcij pa je tudi ogromno prispeval k razvoju in širitvi posameznih športnih panog, posebej nogometa in plavanja v Sloveniji in širše (edini slovenski predsednik Nogometnega združenja prvoligašev Jugoslavije, dolgoletni predsednik NK Olimpija, v novi Sloveniji pa je kot prvi prevzel vodenje nogometnega združenja prvoligašev Slovenije).

Za SCT so bili v osemdesetih letih 20. stoletja značilni pomembni in veliki projekti, ki jih je 11 tisoč delavcev SCT-ja uresničilo doma in v tujini. Podjetje je preživelo celo obdobje kot največje gradbeno podjetje v prostoru, čeprav je v obdobju po letu 1990 zaradi pogojev poslovanja in krize investiranja v Sloveniji in svetu zmanjšalo obseg poslovanja in zaposlenih. Nov zagon je v podjetju prisoten od leta 1994 zaradi novega začetka izgradnje slovenskega avtocestnega križa. V navedenem projektu je SCT, d.d., bil in še vedno ostaja največji in vodilni izvajalec del. Podjetje je pridobilo tudi certifikat kakovosti ISO 9000 in certifikat za varovanje okolja ISO 14000. Veliko truda pa je bilo vložene tudi v prestrukturiranje podjetja za boljše poslovanje. Podjetje je dejavno tudi v tujini. Največ zaslug za takšen razvoj družbe ima ravno Ivan Zidar s svojo vizijo, redoljubnostjo, vztrajnostjo, disciplino in zavzetostjo.

Kje je naša priložnost?

Stane Korenjak

V tej številki na študentski strani lahko preberete, da je v zadnjem četrletju na različnih fakultetah diplomiralo kar šest mladih Bločanov, ki jim seveda čestitamo. Nečesa pa pisec ni povedal. Izmed vseh šestih se je le Mitja zaposlil v neposredni okolici (Kovinoplastika LOŽ). Ostalih pet si je našlo ali pa si bo iskalo kruh tam nekje v »beli Ljubljani«.

Katastrofa! Ali je to res?

Enega od letošnjih nagajencev gospodarske zbornice Japca Jakopina so novinarji vprašali: »Kje je naša priložnost?« misleč pri tem seveda Slovenijo, lahko pa velja tudi za Bloke. Kot iz topa je ustrelil: »V visoki tehnologiji, prenosu tehnologij z zahoda na vzhod in turizmu.«

Kaj od tega bi lahko bilo uporabno tudi za nas?

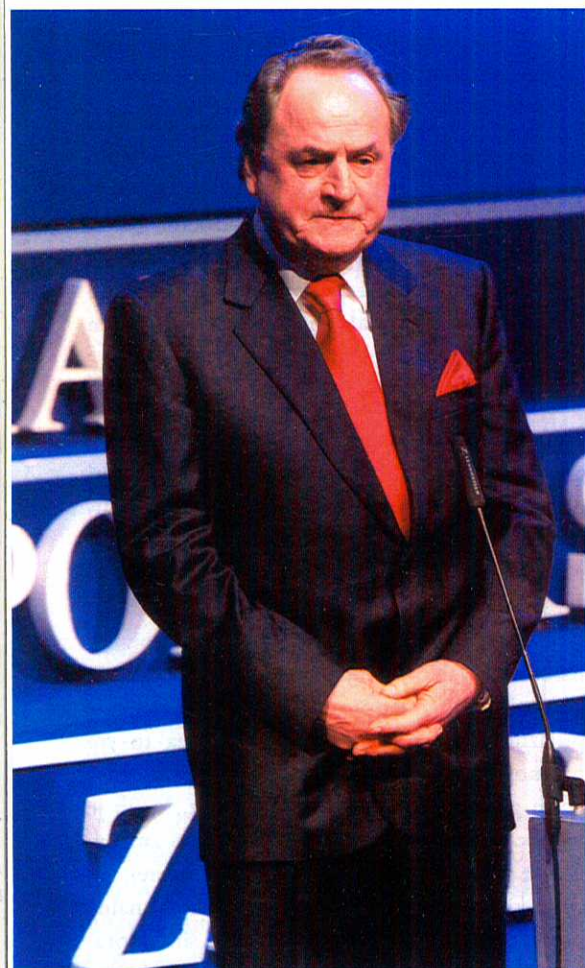
Visoka tehnologija je pogojena tudi z visokim znanjem, mi pa ga ne maramo in ga podarjamo drugim, kaj bi se mučili z njegovo prodajo. Podobno velja tudi za prenos tehnologij, saj to ni običajna »mešetarja«. Ostane nam le še turizem.

Na Blokah imamo nekaj dobrih gostincev, ki pa žal nimajo ambicije postati turistični delavci. Imamo turistično društvo, ki ne ve, kaj naj dela. Imamo marsikaj, toda ne vemo, kako to tržiti. Običajno pravimo, da nimamo nosilcev, okoli katerih bi se ta dejavnost spleta. Če se pa nosilec pojavi, pa nemočni gledamo v zrak. Tako si je leto ali dve nazaj družina Govc z Volčjega zadala nalogo, da bo skupaj z vrhunskima strokovnjakoma Svetozarjem in Alešem Gučkom zgradila Smučarski muzej Slovenije na Blokah. Postavili so objekt, zbrali že lepo število eksponatov in še kaj, toda odpiralo se je vselej več novih vprašanj, kot je bilo odgovorov. Molk ...

Ker smo si pa verjetno vsi enotni, da imajo Bloke pravico do smučarskega muzeja, naj bo tale zapis poziv občini Bloke in občinskemu svetu, da pomaga izpeljati zastavljeno delo. Problem pa je širok in večplasten, zato je nujno k sodelovanju pritegniti tudi ministrstvo za kulturo in ministra Vaska Simonitija in še koga drugega.

Naš časopis pa bo v naslednji številki odprl tudi novo rubriko: Kje je naša priložnost? Iz idej in predlogov naj bi vendar spletli nekakšno strategijo razvoja Blok.

Vsi, ki imate vizijo in ideje, ste vabljeni k sodelovanju. Posebej pa vabim k sodelovanju člane občinskega sveta, saj jih v našem časopisu skoraj ni zaslediti.

Ivan Zidar - 1978 gospodarstvenik leta Jugoslavije, 2004 nagrajenec gospodarske zbornice Slovenije.

Rdeči križ na obisku pri 90-letnici

»Rada pojem.«

V OKVIRU RDEČEGA KRIŽA VSAKO LETO OBIŠČEMO STAREJŠE OBČANE, KI ŽIVIJO NA BLOKAH ALI PA V BLIŽNJI OKOLICI. PRVI MESEC NOVEGA LETA SMO OBISKALI MARIJO BAČNIK IZ NOVE VASI, KI JE JANUARJA DOPOLNILA DEVETDESET LET. NATO PA SMO OBISKALI ŠE BALDOMIRJA TUKA IZ ŠKRABČEGA, KI JE 25. FEBRUARJA PRAV TAKO DOPOLNIL ZAVIDLJIVO STAROST. SLEDNJI ZARADI ZDRAVSTVENIH RAZLOGOV NI ZMOGEL SODELOVATI V POGOVORU. MARIJA BAČNIK PA NAS JE SPREJELA NEDELJSKEGA POPOLDNEVA. PRISLUHNIMO NJENI ZGODBI.

Marija Bačnik se je rodila 28. januarja 1915 v Kramarjevi hiši na Runarskem. Rodila se je kot edina sestra trem bratom. Eden izmed njih je postal duhovnik, ostala dva brata pa je vzela vojska. Kot dekle ni veliko hodila naokoli. Tudi plesat je ni vleklo, saj, kot zatrjuje sama, se ni znala preveč dobro vrteti po plesišču. Pa tudi njena mati je bila precej stroga – namesto plesa se je delalo. Vsako nedeljo je redno hodila k maši in to najraje na kor. Marija namreč zelo rada poje. Pela je v cerkvenem zboru pod vodstvom takratnega župnika Šviglja. Tudi sedaj bi rada pela, pa ji ne gre več. »Leta prinesejo svoje,« pravi. Talent je najverjetneje dobila po svoji materi, kajti oče ni znal prepevati.

Poročila se je z Boštjanovim iz Raven. Njen mož je bil po poklicu zidar. Kupila sta hišo v Novi vasi, kjer stanuje tudi danes. Življenje ji ni bilo ravno

postlano z rožicami. Kot sama reče, je bilo bolj tako, za silo. Ima hčerko in dva sina. Sin Drago stanuje doma, hčerka Marica in sin Tone pa na Dolenskem. Hčerka ji vedno rada kaj prinese – tisti dan smo jedli njeno pecivo – večkrat pa ji tudi telefonira. Drago pa skrbi za vse. Kuha, pospravlja ... »Na stara leta se moraš vse navaditi,« se nasmehne Marija. Njen rod sedaj sega že v četrto generacijo, saj ima štiri vnuke in štiri pravnuke.

Rada gleda televizijo in posluša radio. Včasih zraven tudi kaj »zabrunda«, če sliši petje. Njen

sin Drago pa pripomni: »Enkrat je nekaj brundalo in brundalo, potem sem pa videl, da mati poje.« Za knjige ni imela nikoli veselja. Rada se tudi malce sprehodi, vendar samo pred hišo. Prej je mnogo hodila, potem pa si je zlomila nogo in ta ji še vedno povzroča težave. Drugače pa se zelo dobro razume s sosedi, ki jo tudi večkrat obiščejo. Včasih se rada tudi kaj pošali. »Se je treba hecat, kaj pa hočeš«.

Pogovarjali smo se: Anton Križ, Marica Zgonc in Tadej Pavlič

Marija Bačnik — Boštjanova Micka — 90-letnica

Ana Žgajnar – naša prijazna soseda

Poznamo se že zelo dolgo, saj smo si vsakdanji kruh skupaj služili v isti tovarni – Brest Cerknica, ki je kot slovenski lesnoindustrijski gigant združevala deset tovarn v raznih krajih naše takrat skupne občine Cerknica. V tovarno smo se vozili iz različnih krajev – Rakeka, vidovsko-cajnarskega konca, Bloške planote, Begunj, Loškega Potoka, Loške doline, Rakitne in drugod.

Ana Žgajnar, ki jo danes predstavljamo v našem glasilu, je doma iz Krampelj in se je dolga leta do svoje upokojitve vozila in se na razne načine prebijala do svoje tovarne v Cerknico. Posebno v zimah, ki so bile v letih nazaj na Blokah vse prej kot mile, to ni bilo lahko. Prav nasprotno, dostikrat zaradi globokega snega in tudi zametov ni šlo drugače kot peš. Seveda je bilo zato marsikdaj treba od doma kar eno uro ali še več prej, da je pravočasno prišla na delo. Takrat tudi poti še niso bile tako dobro odprte in ceste niso bile splužene. Sedaj je že nekaj let v pošteno zasluženem pokoju, še vedno je optimistično razpoložena in prijazna do vseh.

Ko je bila še mlajša, pri močeh in boljšem zdravju, je rada pri delu priskočila na pomoč vsakomur, ki jo je prosil, sedaj pa ima že nekaj časa sama razne

zdravstvene težave. Pravi pa, da so ljudje bližnjih vasi in do nje dobri in da ji radi pomagajo in ustrezajo, če le morejo.

Čeprav je bila v življenju tudi razočarana, pravi, da ima vseeno ljudi rada, predvsem pa ima rada živali in naravo. Je članica Društva invalidov in gre rada tudi na kakšen enodnevni izlet, saj tako spozna tudi kraje v naši lepi Sloveniji. Pravi, da se bo prireditev ali izletov našega DI še udeleževala in da bo sama doma, dokler ji zdravje morda ne bo več dopuščalo iti na izlete. To seveda velja tudi za nas ostale, posebno invalide.

Ana, ki je v zadnjih letih imela kar nekaj neugod (zlom zapestja, zlom gležnja, udarec v koleno), pridno obdeluje svojo gredo, ki ji lahko rečemo kar velika njiva. Pridela si vso zelenjavo, nasuši si sadja, nabere in posuši si toliko vrst čajev, da jih morda še pater Ašič vseh ne bi poznal. Skuha razne vrste marmelade, sokove itd. Vse te dobrote tudi velikodušno podari tistim, ki smo, kot pravi, njeni prijatelji.

Pozna tudi dosti vrst zdravnih zelišč, ki smo jih v časih, ko ni bilo drugega zaslužka, nabirali za prodajo. Skoraj bi pozabila povedati, da je

tudi navdušena gobarka in že od mladosti pozna dobre terene za gobe.

Kaj bi za zaključek še lahko napisali?

Za okroglo obletnico ji iskreno želimo predvsem zdravja, veselja, dobre volje in optimizma tudi v bodoče.

*Obiskala jo je
Jožica Škrlič*

Ana Žgajnar iz Krampelj — 70-letnica

Helena Škrabec – Travnik

Misijonarka in mati

SKORAJ NI BLOČANA, KI NE BI POZNAL ALI VSAJ SLIŠAL ZA ŠKRABČEVO HELENO, KI JE PRI SVOJIH SKORAJ DVAINDEVSETIH LETIH ODŠLA ZA MISIJONARKO NA MADAGASKAR. KAJ SE JE PA TAM DOGAJALO Z NJO IN KAKŠNA JE ONA V RESNICI, PA VE LE MALO LJUDI.

Najbolje bi jo lahko opisali kot odločno in vztrajno, ki vedno izpolni zastavljene cilje, se ne pritožuje in je hvaležna tudi za majhne stvari. Bistvo je, da je človek zadovoljen in čeprav mora narediti tudi kakšen kompromis, se z božjo pomočjo vedno vse lepo izide.

Helenina zgodba se je začela v Pavletičevi hiši, sedanji Slamarjevi, ko je 7. novembra 1964 predčasno privekala na svet v sobi, kjer sedaj stoji kip Bloškega smučarja. Otroštvo je preživljala kot vsi drugi Bločani takrat. Lepe spomine ima predvsem na zime, saj je takrat na Bloke, v osnovno šolo, prišel Božidar Strman – Mišo, ki se je zavzel za smučarski klub in kot učitelj telovadbe je znal otroke vključiti vanj. Tako je Helena odkrila strast do teka na smučeh. Še živo se spominja, kako so se aktivno pripravljali na bloške teke, pomagali pri pripravi prog in se tekov tudi udeleževali. Tudi ko je zapustila osnovno šolo in je šla v Ljubljano, na Poljansko gimnazijo, se je še vedno vračala in se vsako leto udeležila tekov. Le malo ljudi se lahko pohvali, da so pretekli 40 kilometrsko progo, Helena se lahko. Sicer so bili takrat časi drugačni in vsak si ni mogel privoščiti smuči, zato si jih je pa lahko sposodil v tekaškem klubu. Kar nekaj poletij je med počitnicami delala v tovarni, da si jih je lahko kupila.

Druga stvar, ki jo je v mladosti še bolj zaznamovala, pa je bil prihod župnika Jožeta Kastelica, ki je zamenjal župnika Makovca. Takrat se je začelo dogajati marsikaj novega tudi na verskem področju, saj je znal pritegniti mladino. Mladi so

se začeli zbirati v mladinski skupini v župnišču. Nikoli ni bilo dolgčas, če si le imel voljo, si vedno našel kaj početi.

Pri svojih petnajstih letih je prvič prestopila mejo, ko so se odpravili na Višarje z mladinsko skupino in od tedaj naprej se ji je svet začel odpirati. Vsako poletje so se kam odpeljali. Zelo rada se spominja dne, ko so se z mladinci odpravili v Rim. Takrat se je prvič peljala tudi z vlakom, kar je bilo zanj nekaj posebnega, novega. Do konca srednje šole je na teh mladinskih potovanjih, spoznala že kar lep kos Evrope.

S študijem ni imela nikoli resnih problemov, le v prvem letniku gimnazije je imela grajo pri nemščini, kar je bilo zanj grozno. Začela se je resno učiti in ko je končala gimnazijo, ji zaradi odličnega uspeha ni bilo potrebno opravljati mature.

Nekje v drugem letniku je začutila, da bi rada postala misijonarka. Ker pa nisi mogel biti misijonar brez konkretnega poklica, se je odločila, da bo študirala medicino. Na žalost ni naredila sprejemnih izpitov in tako je morala po srednji šoli eno leto pavzirati. »Kaj sedaj, kako bom lahko odšla v misijone?« ji je hodilo po glavi. Leto je izkoristila, da je naredila vozniški izpit in zaslužila nekaj denarja. Želja postati misijonarka je bila še vedno zelo močna in po nasvetu misijonarja, s katerim je bila v stikih, se je vpisala v višjo zdravstveno šolo, ki jo je po hitrem postopku končala z diplomom. O tem, da bo odšla

v misijone, ni bilo nobenega dvoma več. Doma so njeno željo spoštovali in jo podpirali pri njeni odločitvi.

4. oktobra 1986, na praznik Frančiška Asiškega, ko je bilo pri Fari celodnevno čiščenje, ji je takratni škof Lenič, ki ga Helena še zmeraj zelo spoštuje in pravi o njem, da je to njen osebni škof, podelil misijonarski križ. Potrebno je bilo urediti še nekaj formalnosti in 27. oktobra, še pred podelitvijo diplom, se je odpravila s še eno Slovenko, Mojco z Breznice, z vlakom proti Parizu. Dolgoletne sanje so končno začele postajati resničnost.

27. oktober je bil tudi datum, ko so vsi verski voditelji na povabilo papeža v Asisiju molili za mir, kar je njenemu potovanju in povezanosti s svetim Frančiškom, njenim najljubšim svetnikom, pridalo še dodatno težo.

Po nekaj dneh bivanja v Parizu sta se s sopotnico vkrcali na letalo in odleteli proti glavnemu mestu Madagaskarja. Sama pravi, da ni odšla tja kot laična misijonarka, kakor pravijo eni, tja je odšla kot Helena, kristjanka in vernica, ki je začutila poklic. Občutki pri odhodu so bili mešani, prvič se je podala nekam tako daleč, toda vedela je kaj jo čaka, saj je že prej kontaktirala z misijonarji, ki so ji povedali, kako bo. Po pristanku so jo na letališču že pričakovali slovenski misijonarji in počutila se je, kot da bi prišla domov. Pred njo je bila še 800 kilometrov dolga pot proti jugu, kjer so imeli Slovenci svojo postojanko. Prvi vtisi so bili, kot da bi prišla na drugi planet.

Že prvi dan v skupnosti so jo poslali v dispanzer in ker ni še znala malgaščine, si je morala osnovna vprašanja zapisati na list, da je lahko za silo začela z delom. Opravka je imela predvsem z bolniki, sčasoma pa je preko seminarjev pridobila tudi znanje za delo z materami, mladostniki in majhnimi otroki.

Kot je povedala, si moral tam, sredi ničesar,

Zdravstvena postaja na Madagaskarju

Najmanjši je vedno najslajši

Helena si je vedno želela ustvariti tudi družino

znati vse in početi vse. Osnovna služba je bila, da pokriva področje dela v zdravstvenem in socialnem sektorju, vse drugo pa je prišlo zraven, saj je morala skrbeti, da je bilo dovolj zalog, redno pisati poročila, voditi evidence in se redno udeleževati izobraževanj. Sodelovala je tudi v pastoralni dejavnosti in otroke učila verouk. »Ni pa delo misijonarja, da priča za Jezusa le z besedo, bolj pomembno je, da daješ zgled z načinom življenja,« je dodala Helena.

Po treh letih na Madagaskarju, se je za leto dni odpravila na izobraževanje v Pariz, saj je bila njena francoščina slaba, potrebovala pa jo je za sporazumevanje z drugimi misijonarji, za seminarje in strokovna izpopolnjevanja. Tudi literatura je bila vsa v francoščini, tako da so jo poslali na katoliški inštitut v Pariz. V Franciji se je zaposlila tudi kot au piere ali varuška. Tam se je seznanila z zahodom, ki ni poznal vzhoda, kot ga pozna sedaj. Vsi so mislili, da v vzhodni Evropi vlada teror in zatiranje in ko jim je poskušala razložiti, da temu ni tako, so jo vsi debelo gledali. Po dveh semestrih je bila njena francoščina že tekoča in vrnila se je nazaj na Madagaskar, kjer je ostala vse do leta 1999.

Madagaskar je Heleni pustil svoj pečat. Ljudje tam so drugačni, gledajo na človeka kot na celoto telesa in duha, in če jim hočeš pomagati, moraš obvladati oboje in še več, saj si prepuščen samemu sebi. Velikokrat je bila v nevarnosti, saj je morala zdraviti tudi pijane in zadrogirane, ki so bili nevarni okolici. Srečevala se je z raznimi boleznimi, od gobavosti do tuberkuloze, toda nikoli se ni ničesar nalezla, čeprav je bila cepljena le proti hepatitisu in rumeni mrzlici, kar je bilo obvezno. Ni je bilo strah, zaupala je v božjo previdnost in varstvo, kar se je poznalo po tem, da se ji ni nikoli nič hudega zgodilo in je imela vedno vsega dovolj.

Stvari, ki jih je videla v svojem bivanju na Madagaskarju, marsikdo ne bo nikoli doživel, še sama včasih težko verjame, da se je to res zgodilo.

Doživela je plemenske boje, videla, kako lahko roj kobilic podre celo hišo, ciklone, kako si je človek prerezal sapnik in izkrjavel, dekleta, ki je hotela splaviti in je zaradi prevelike količine tablet umrla v mukah.

Ni pa bilo vse slabo, lepe spomine ima na novo leto, ali bona ne kot se imenuje v malgaščini. Domačini so ji hodili voščit novo leto in ji prinesli darove, nekateri skodelo riža, drugi celo kokoš, kar je za tamkajšnje razmere že veliko.

Najlepše ji je bilo, ko je živela in delovala sama, saj je imela svojo hišo. Res da je morala veliko več delati, toda imeti svojo hišo, ni kar tako. V veliko pomoč ji je bil terenski avto, ki so ji ga kupili z denarjem vseh Slovencev po svetu, ki zbirajo za misijone, ter gorsko kolo, ki so ji ga poslali njeni domači.

Po 12 letih na Madagaskarju in letu v Parizu, se je Helena vrnila nazaj v Slovenijo. Ni natanko vedela, kako in kaj, toda po daljšem premisleku se je odločila, da si hoče ustvariti družino. Če hočeš otroke, potrebuješ moža in odločila se je, da se poroči. Ni še vedela s kom, toda zadala si je cilj in zaupala bogu. Marca, ko se je vrnila, je morala opraviti še devet mesecev pripravništva za medicinsko sestro. V tem času pa je preko družinskega centra Betanija v Ljubljani spoznala Toneta. Nista se spoznala na centru, kot je to običajno, ampak šele po posredovanju. Tam vsak udeleženec srečanj pove nekaj o sebi in kakšne so njegove želje. Center Betanija deluje tako, da kandidatom iščejo vernega partnerja, ki se želi poročiti in si ustvariti družino in tako so vprašali Heleno, če lahko dajo njeno telefonsko številko kandidatu, ki se jim zdi primeren, seveda če je ona za. Bila je za, toda čisto neobvezno in ko sta se srečala, je ugotovila, da ji je Tone všeč.

Začela sta hoditi na zmenke, dobivala pa sta se pred lekarno pri Prešernovem spomeniku v Ljubljani. Po sedmih mesecih sta se odločila, da se poročita in tako je Helena leta 2000 stopila pred oltar ter spremenila priimek v Travnin in pri

svojih 36 letih začela ustvarjati družino.

Po poroki je Helena še nekaj časa delala na nevrološki kliniki, kmalu pa je vzela dopust in potem bolniško, saj je bil na poti njen najstarejši sin Štefan. Po Štefanu je prišel Toni in po Toniju še njen najmlajši Mohor, ki je bil februarja star eno leto. Sedaj živi v Žužemberku pri možu in se aktivno ukvarja s svojimi zelo živahnimi sinovi.

Če primerjaš misijonarstvo in materinstvo, pravi Helena, imata obe stvari veliko skupnih točk. Pri obeh živiš v skupnosti, nihče ti nič ne plača in 24 ur na dan moraš biti na razpolago. Razlika je le v tem, da si pri misijonarstvu lahko vzameš čas zase in odideš na dopust, da si napolniš baterije, materinstvo pa tega ne dopušča.

V svojih letih v tujini se je Helena naučila, da je povsod lepo, vendar doma je pa najlepše. Kot pravi, bi moral vsak za nekaj časa oditi v svet, da vidi, kako mu je v Sloveniji lepo in da začne to tudi ceniti. Slovenija je zanj res čudovita dežela, manjka ji le več zadovoljstva, hvaležnosti ter skromnosti.

Matej Kljun

Obnova cerkve pri Sv. Trojici

Farno občestvo sv. Trojica si je zastavilo naloge, da bo letošnje leto v celoti obnovilo streho in na zvoniku in cerkvi. Hkrati bodo opravljene tudi druga vzdrževalna dela, ki so vezana na gradbeni oder. Predračunska vrednost znaša okrog dvajset minjonov sit. Ker je farna skupnost majhna, se obračajo na vse ljudi dobre volje s prošnjo, da jih pri tem finančno podpro. Denar nakažite na TRR 24200-900465 5332, ki je odprt pri Raiffeisen – Krekovi banki.

Osvežitev v bukoličnem zimskem okolju

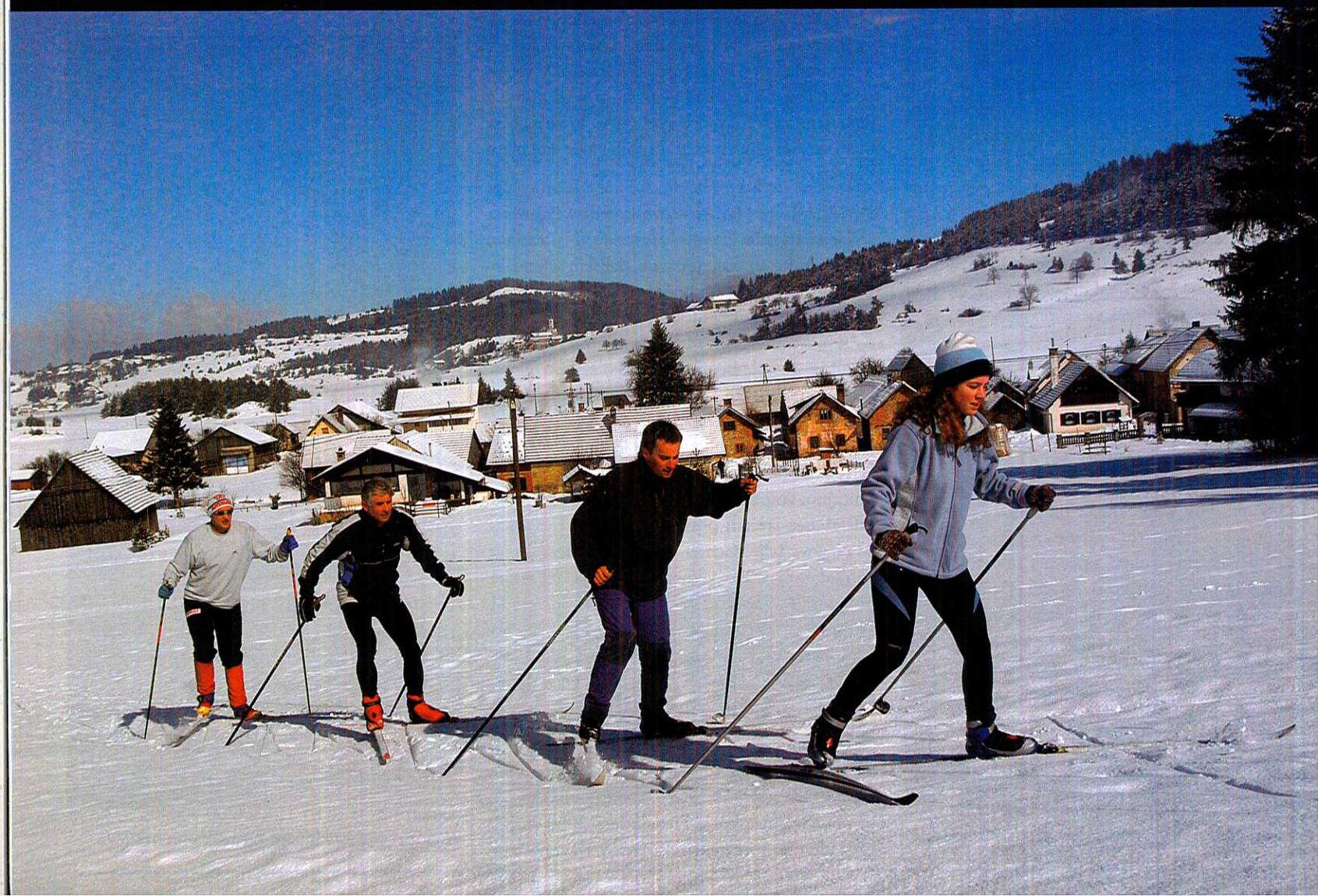
Bloški teki po Bloških tekih

Piše: Simon Korenjak, foto: Andrej Korenč, Notranjske novice

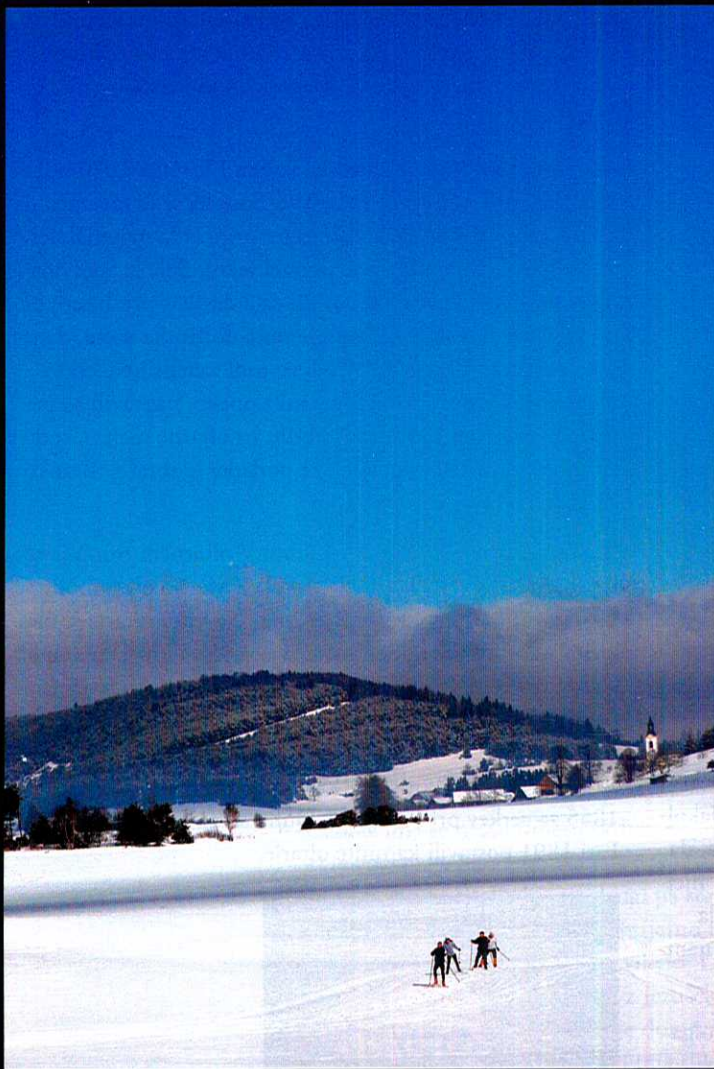
TUDI LETOS SO VZTRAJNI ORGANIZATORJI BLOŠKIH TEKOV DALI VSE OD SEBE IN LEPO PRIPRAVILI TO PRIREDITEV, KI TEMELJI NA 30-LETNI TRADICIJI. TEK NA SMUČEH PA JE TUDI LEP REKREACIJSKI ŠPORT. TEČEMO LAHKO SAMI, S PRIJATELJI ALI Z DRUŽINO. POTREBUJEMO LE TEKAŠKE SMUČI IN ČEVLJE, PALICE TER ... SNEG. ČEPRAV PRAVIJO, DA NA BLOKAH NI VEČ TISTIH PRAVIH ZIM, KO JE BILO POL LETA SNEGA DOBESEDNO ČEZ GLAVO, JE LETOS ŠTEVILO DNI PRIMERNIH ZA TEK NA SMUČEH KREPKO PRESEGLO EN MESEC.

Mrzlega jutra dva tedna po Bloških tekih smo se Anja, Miha in jaz odpravili na potep po bloških tekaških smučinah. »Preden nam odjuga yes sneg pobere,« smo si dejali. Zjutraj, ko je proga še prijetno čvrsta od nočnega hladu, je ponavadi najboljša smuka, zato smo tempirali zbor za 8.30. Očitno je bil podobnih misli tudi Rado, ki smo ga srečali že na parkirišču in se nam je pridružil. Malo nas je presenetil nov sneg, ki je padel ponoči (kar še zdaleč ni ugodno) in tudi megleno vreme spočetka ni nič kaj obetalo. »Nič ne de ...« smo si rekli in se podali na progo.

Po eni strani bloški tereni niso najbolj zahtevni, po drugi pa imajo marsikaj ponuditi tudi najboljšim športnikom. Takih med nami ni bilo, zato smo jo brez razmisleka mahnili po rdeči sedemkilometrski progi proti Piškovcu. Smučiči, očitno kar primerno namazane, so brez večjih naporov premagovale razdaljo. Ob takem času še ni dosti tekačev na progi, le tu in tam zagledaš v daljavi kakega domačina, ki se ti počasi približa in ti na glas zaželi dober dan. Ja, tukaj se še zmeraj pozdravljamo. Kasneje začno kapljati tekači od vsepovsod in ob koncu dneva je ponavadi že prav

živahno. Očitno je dober glas o bloških progah segel že daleč naokoli.

Če je lep dan (še posebno ob koncu tedna) nastajajo ob vrhuncu včasih že pravi prometni zamaški. V križišču proti Velikim Blokam stoji ob cesti nekaj sto metrov avtomobil do avtomobila. Hvala bogu, da Bločani še ne znajo po gorenjsko zaračunavati takih malenkosti, kot je parkirnina – a iz nič ni nič in tudi urejanje tekaških prog ne bo moglo biti večno stvar zagnanosti in entuziazma ... a to je že zgodba iz drugega vica.

Na razpotju smo si premislili in se odločili, da pot nadaljujemo proti Metuljam. Odkar obstaja zgibanka in pregleden zemljevid prog, človek točno ve, pri čem je. Nikoli pa ne bom pozabil, kako smo nekoč srečali gospo srednjih let, ki se je znašla tričetrť na peto – tik pred sončnim zahodom v Topolu. Pred njo pa še pol poti do Nove vasi – v katerokoli smer je že tekla (pa mobitelov tudi še ni bilo). No, z našo pomočjo se je izmučena vrnila na začetek poti, a takšen načrt proge bi ji takrat prišel še kako prav.

Po skoraj dveh urah lagodnega teka, heca, pogovorov in globokoumnih razmišljanj smo se vrnili na izhodišče. Rado je zavil v nov krog, nam pa je prijetno utrujenim zadišal čaj z rumom, na katerega smo se odpravili v bližnji bife.

Kmalu bi pozabil omeniti, da so se meglice kaj kmalu razblinile (spodobi se tako – saj to ni bela Ljubljana!) in na koncu smo tekli že skoraj v sončni pripeki. Uff, to moramo še kdaj ponoviti!

Bloške tekaške proge lahko obiskovalcu ponudijo res marsikaj – od ravnih prostanstev, pestrih vasic in idiličnih gozdičkov do izzivalnih vzponov in lagodnih spustov.

INFO KOTIČEK

Informacije:

- Informativno zgibanko Bloške tekaške smučine, ki jo je izdala Smučarsko-tekaška sekcija TD Bloke, je mogoče dobiti v Novi vasi v Kava baru Tanja in v gostilni Slamar ter v Velikih Blokah v gostilni Miklavčič.
- Ažurne podatke o količini snega in urejenosti tekaških prog dobite na spletnih straneh Bloških tekov (www.bloskiteki.com), ki jih ureja Športno društvo Bloke.

Ali ste vedeli?

- Leta 1952 so na Blokah namerili kar 153 cm snega.
- Najnižja izmerjena temperatura na Blokah je bila $-33,6^{\circ}\text{C}$ leta 1985. To je druga najnižje izmerjena temperatura v Sloveniji.

Zbudili smo se v sveže megleno jutro in se še zarana podali na smuči. Užitek odtehta vse. Ko le ne bi bilo novega snega, ki je zapadel čez noč.

V Metuljah si oddahnemo in Rado nas podučí: Za klasiko potrebujemo smuči +25 cm in palice -25 cm telesne višine, za prosti tek + -15 cm.

Sv. Duh

Tudi to cerkev omenja že Valvazor. Navaja jo kot 9. podružnico župnijske cerkve sv. Mihaela: »Die Kirche deß H. Geistes zu Oloka.« Zanimivo je ime kraja, kot se je zapisalo Valvazorju: Oloka, torej Ulaka. Se je Valvazor zmotil? Pri cerkvi sv. Nikolaja na današnji Ulaki ima namreč napisano »gleichfalls zu Oloka«, prav tako na Ulaki. Mogoče pa se je kraj nekoč imenoval drugače in je šele kasneje dobil ime Sv. Duh po cerkvi, ki tam stoji?

Čas zidave ni znan. Leta 1811 poroča takratni župnik Jakob Okorn v odgovorih na vprašanja škofijskega ordinariata, da je cerkev zelo stara in da se ne ve, kdaj je bila zidana. V njej pa da je prostora za 350 ljudi. V letih 1870–1874 je bila stara cerkev prezidana, povišana in podaljšana. Taka se nam je v bistvu ohranila do danes.

Cerkev je torej podolgovata baročna zgradba, znotraj dolga okoli 20 m ter široka nekaj čez 6 m. Zvonik je visok do strehe 16 m, ostrešje pa še 10 m. Med drugo svetovno vojno je ostrešje zvonika pogorelo, po vojni je bila napravljena le provizorična streha. Pod župnikom Kastelicem je bila 1981–1982 cerkvena zunanjščina obnovljena in tedaj je tudi zvonik dobil novo ostrešje.

Vhod v cerkev je izpod zvonika. Nad vrati je letnica 1871. Po oznanilni knjigi je bilo leta 1870 v tej cerkvi še žegnanje; leta 1871 pa je bilo 28. maja oznanjeno: »Pri Sv. Duhu bo žegnanje, kadar bo zdelano.« Brez žegnanja je bilo tudi

leta 1872 in 1873, ponovno so lahko obhajali žegnanje na binkoštni ponedeljek, 25. maja 1874, ko je bila prenovljena cerkev blagoslovljena. Blagoslovil jo je stolni prošt iz Ljubljane.

Po zapiskih župnika Kaplenika je bila 17. julija 1870 sklenjena pogodba za popravilo cerkve. Soseska se je zavezala, da bo pomagala z delom in vožnjo ter pripravila material: les, deske, pesek, apno. Delo je prevzel Jakob Belc iz Šentvida nad Ljubljano. Cerkev je povišal za 7 čevljev, prezbiterij pa podaljšal za 8 čevljev. (Čevelj je stara dolžinska mera, danes je to približno 30 cm.) Povišali so tudi zakristijo. Cerkev in zakristija sta bili tedaj obokani z opeko, napravili so pevski kor na dveh kamnitih stebrih, tri oltarne menze, cerkev so znotraj in zunaj ometali. (Te podatke je zbral g. Branko Zadnik.)

Glavni oltar je posvečen Sv. Duhu. V oltarnem tronu je reliefna podoba, ki prikazuje apostole z Marijo ob prihodu Sv. Duha na prvi binkoštni praznik. Na vrhu oltarja je nad levim stebrom več kot en meter visok lesen kip Odrešenika s križem v roki, nad desnim stebrom pa je enako visok kip Boga Očeta. Zanimiv je vrtljiv tabernakelj s pozlačenimi vratci. Ob straneh klečita angela, visoka 126 cm, poleg pa so še štirje manjši kipi angelčkov. Oltar je bil izdelan leta 1855 za cerkev pri Fari, k Sv. Duhu so ga prenesli, ko so pri Fari 1891 postavili kamnite oltarje.

Maksimiljan Kolbe

Oltar cerkve sv. Duha

Stara zakristijska omara

Tudi za stranska oltarja sta bila napravljena zidana podstavka, vendar sta bila iz farne cerkve oltarja prenesena v cerkev na Studencu. Včasih sta bili tu slike, tiskani na papir, danes pa na podstavkih občasno stoji kak nabožni kip.

Cerkev ima še nekaj umetniških del. Najprej je to slika, ki je vdelana v bandero. Na eni strani so apostoli z Marijo ob prihodu Sv. Duha, na drugi pa sta sv. Joahim in Ana z malo Marijo. Slikar ni znan, verjetno pa je slika nastala 1903, ko je bilo bandero napravljeno. Druga slika je podoba sv. Antona Padovanskega z Jezuškom, ki je tudi brez napisa in letnice. G. Makovec je domneval, da gre za delo Janeza Šubica iz Škofje Loke, ki ima slike tudi na Volčjem. V cerkvi od leta 1988 visi tudi umetniški križev pot, delo slikarja Tomaža Langusa. Leta 1988 je cerkev dobila tudi nov lesteneč, nova vrata, ki so zaprla prehod pod zvonikom, in nov oltar, obrnjen proti ljudstvu. Napravil ga je umetnik Stane Jarm. Gre za leseno mizo z napisom Vzemite in jejte; na podstavku relief prikazuje zadnjo večerjo – videti je le glave Jezusa in apostolov in desko kot mizno ploskev.

Cerkev hrani tudi srebrn in pozlačen kelih, na katerem so vrisani simboli Jezusovega trpljenja.

V zvoniku visita dva jeklena zvonova. Mali tehta 470 kg, veliki pa 650 kg. Oba sta iz leta 1921 (KID Jesenice).

Pripravil: F. Ivančič

Sv. Duh

Razstava ilustracij

»Picasso ni nič ...!«

Od 9. do 28. februarja 2005 je bila v osnovni šoli v Novi vasi na ogled razstava ilustracij akademskega slikarja in oblikovalca Božidarja Strmana – Miša.

Razstava nosi zanimiv naslov, ki na prvi pogled negira vso umetnost. Slikarji in oblikovalci vse »zaserjejo« Picasso ni nič ...! V resnici gre za ironijo ob izjavi Valta F. Jurečiča, avtorja bloškega grba, ki je to izjavil na posvetu za nov bloški grb. »Še danes me ta izjava boli,« je povedal Mišo. S tem je Valt zavrgel stoletja umetnosti in kulture in za Miša to ni bilo sprejemljivo. Z razstavo je hotel pokazati, da je treba umetnost upoštevati. »Bistvo življenja niso le osmrtnice in črna kronika, je tudi kultura.«

Mišo pri ustvarjanju

Z razstavo v domačem kraju hoče Mišo približati svoje delo ljudem z Blok in se s tem predstaviti domačinom. Ilustracije, ki so nastajale dobrih petnajst let za različne knjige, kot na primer za knjigo Iz mladih dni Frana Saleškega Finžgarja, knjigo Solzice Prežihovega Voranca ali pa Basni Janeza Trdine ter še mnogo drugih, so dober način, kako približati umetnost ljudem, še posebej pa otrokom, ki jih Mišo poučuje likovno vzgojo. Zato je razstava tudi v osnovni šoli, da ne bo trosil mladini le teorije, pač pa jim je to prikazal tudi praktično, skozi svoje delo. Tudi sam se je začel zanimati za slikanje zaradi ilustracij v knjigah, ki jih je bral kot otrok. »Tako kot moji učenci sem tudi jaz nekoč sedel v šolski klopi in se učil risati,« je dodal Mišo, ki zagovarja tezo, da je otroška slika najbolj čista risba, brez vsakršnih vplivov in kalupov, ki se nam vsilijo z odrasčanjem.

Ilustracije so enakovredne vsakemu umetniškemu delu in lahko stojijo tudi same zase, jih je pa včasih še težje narediti, saj se mora umetnik poglobiti v tekst, za katerega ilustrira, in upoštevati več različnih gledišč ter tako, kar se da natančno, približati tekst skozi sliko bralcu.

Zaradi vse manjšega zanimanja za umetnost in pa v počastitev slovenskega kulturnega praznika je bilo tako na Blokah razstavljenih okrog 40 izbranih ilustracij Božidarja Strmana – Miša, na ogled vsem Bločanom, ki jih to zanima.

Matej Kljun

30 let od prvih Bloških tekov

Zanimivi tudi drugim

V TRIDESETIH LETIH, LETOS SMO PRAZNOVALI ŽE TRETJE DESETLETJE OD PRVIH BLOŠKIH TEKOV, SE JE PO BLOŠKI PLANOTI NA TEKAŠKIH SMUČEH PODALO OKOLI 30 000 TEKMOVALCEV. BLOŠKIH TEKOV JE BILO SICER MANJ KOT TRIDESET. ČE BO SREČA MILA IN VREME UGODNO, BOMO NASLEDNJE LETO PRAZNOVALI JUBILEJNE DVAJSETE TEKE. GOTOVO SO LETOŠNJI TEKI DOBRO USPELI. KLJUB NEKOLIKO MANJ UGODNIM VREMENSKIM RAZMERAM JE PRIŠLA MNOŽICA TEKAČEV.

Obilo snega ni motilo tekmovalcev

Navadno je bilo tako, kot je bilo že leta 1975, ko je primanjkovalo snega. Letos pa se je narava izkazala in kljub nekoliko poznejši zimi navrgla obilico snega. Celo več, snega je bilo tokrat za spremembo preveč. Glavna bojazen je bila, ali bodo proge kljub temu ustrezno pripravljene. Organizatorji so se ponovno odlično izkazali in pripravili lepo prireditev. Skoraj 400 tekmovalcev je lepa številka, veselili tudi dejstvo, da se tekmovalci radi vračajo na Bloke.

Trideseta obletnica je bila posebnost tudi po tem, da je bil nagradni sklad izjemno bogat. Zaznamovali so jo številni znani obrazi političnega, družbenega in tudi športnega življenja. Gotovo je najboljši vtis napravil predsednik evropske komisije v Sloveniji Erwan Fouere, pa ne toliko s časom na progi, kot z govorom v slovenščini. Fouere se je Bloških tekov udeležil že drugič zapored, po dirki pa je povedal: »To so moji

drugi teki na Blokah. Obožujem ta kraj in ljudi tu in njihove običaje. Zelo sem užival v tekmi, čeprav sem že pozabil, kakšni so hribi tu okrog in kako so težki. Pretekel sem zopet 20 kilometrov, tako kot lani, in tudi rezultat je bil podoben lanskem. Proga je bila zelo dobro pripravljena in kljub novozapadlemu snegu, ki mi je malce otežil tek, sem zelo zadovoljen, tako da se bom, če bo le mogoče, zopet vrnil.«

Že tretjič zapored je v kraljevski preizkušnji na 20 kilometrov zmagal Vasja Rupnik. Logatčan je pred letošnjo sezono zamenjal šport. S smučarskega teka je presedlal na biatlon. Vendar kljub temu ni pozabil, kako zmagovati. Vsaj na Bloških tekih ne: »Glede na to, da je v zadnjem času zapadlo precej novega snega, je bila proga dobro pripravljena. Lanska proga je bila mehka in težja za teči. Meni osebno je proga kar ležala, kar se vidi tudi po rezultatu, čeprav nisem pretiraval s tekom. Vse sem vzel bolj lahkotno z normalnim tempom. Tek sem

Vasja Rupnik

izkoristil bolj za trening, ki mi bo prav prišel na svetovnem prvenstvu. Razmere za ta šport imate na Blokah zelo dobre in če boste imeli proge urejene ves čas, ko je sneg, bodo ljudje kmalu množično hodili sem.«

V ženski konkurenci je bila najboljša doktorica Darja Ažman. Gospa Darja je zaposlena na Fakulteti za šport, kjer pomaga pri predmetih

nordijskih disciplin. Tudi ona je bila na Bloških tekih drugo leto zapored: »Tekov na Blokah sem se udeležila drugič. Proga je bila zelo zahtevna, saj ni dopuščala počitkov ob dolgih spustih. Sicer nisem aktivna tekmovalka in če človek prehiti kakšno aktivno tekmovalko, je seveda presenečen, tako kot sem jaz sedaj. Drugače učim na Fakulteti za šport, kjer sodelujem pri vajah iz nordijskega smučanja, konkretnije iz teka na smučeh. Tako vsako zimo treniram s študenti na Pokljuki. Če se pojavi kje kakšna tekma, kot je bila ta, pa se je seveda udeležim.«

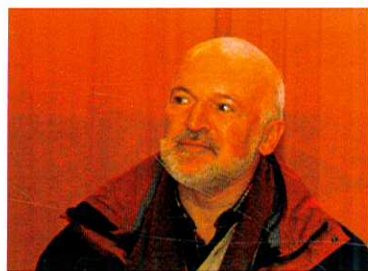
Bloških tekov gotovo ne bi bilo brez pomoči gospodarstva. Oba direktorja glavnih pokroviteljev sta se pomerila tudi na progi. Kdo je bil hitrejši, vam ne bomo izdali, napisali pa bomo, kako sta videla teke. Lojze Mazij: »Glede na to, da se je zima začela šele konec februarja, je bila priprava proge in udeležba nad pričakovanji, tako da smo organizatorji in tudi sponzorji nedvomno s tem zadovoljni in je to tudi velika vzpodbuda za naprej. Na tekih sem pretekel krajšo, sedem kilometrsko progo in vem, da sta se morala moža s tlačilcem potruditi s progo, saj so nekateri tekmovalci dosegali rezultate, o katerih so včasih le sanjali.« Kako pa

Darja Ažman

je šlo Iztoku Škrliju? »Če govorim kot rekreativec lažjega tipa, moram poudariti, da je bila proga zelo lepo pripravljena. Zahvala organizatorjem in vsem, ki so pri organizaciji sodelovali. Ker to ni dobičkonosna prireditev, pa mislim, da je prav, da jih lokalna podjetja podpremo, da se vse izpelje v takšni meri, kot se je izpeljala ta tekma. Sam sem bil danes zelo zadovoljen z izvedbo tekov.«

Erwan Fouere

Gotovo velja omeniti tekaško sekcijo Olimpije, ki deluje na Blokah. Kar štiri zmage v mlajših kategorijah je kazalec, da se dela dobro. Nad bloškimi otroki bdi Viktor Brezovšek, ki je bil zelo zadovoljen: »Vsa zahvala organizatorjem, ki so tako dobro pripravili progo, da smo se lahko z našo ekipo udeležili tek-

Iztok Škrlič

movanja. Tekmovalci z bloške osnovne šole, ki jih vzgajamo v tekače, so se res lepo odrezali, kar pričajo tudi rezultati na podelitvi priznanj. Mislim, da se bo tek na smučeh na Blokah kar prijel. Vsi nas podpirajo od staršev, občine do šole. Ko imamo sneg, je teren za treninge res enkraten. Če pa snega ni, nam je bil

Lojze Mazij

omogočen trening drugje. Če bodo tekmovalci dobro delali in samo delali, se jim bo to kmalu obrestovalo in bodo postali zelo dobri tudi na nacionalni ravni.«

Bloški teki 2005 so torej dobro uspeli. Športno društvo Bloke je skupaj s še nekaterimi društvi

dobro izpeljalo prireditve. Kakšen je njihov pogled, pa nam je povedal predsednik ŠD Bloke Marjan Ivančič: »Glede na razmere, kakršne so bile, da smo morali 31. januarja teke odpovedati zaradi premalo snega, sedaj bi jih skoraj morali zaradi preveč snega, mislim, da smo dobro pripravili proge in vse, kar spada zraven takšnega tekmovanja. Če smo storili kakšno napako, upam, da nam bodo to udeleženci oprostili, saj bomo pomanjkljivosti do naslednjic odpravili in pripravili še boljše prireditve.«

Nasvidenje prihodnje leto!

Miha Mišič, Matej Kljun

Mladinski odred odbora SK Olimpija Ljubljana Bloke

Bločani bodo še tekli na smučeh

Lani je bloški podmladek smučarjev tekačev prebudil spomin na bloškega smučarja in tradicijo Blok. Ustanovljena je bila bloška sekcija TSD OLIMPIJA, ki že šteje trinajst članov: Urška in Luka Kandare, Jure Žurga, Tina in Katja Kranjc, Matic in Ana Jakopin, Jaka Komidar, Martin Marolt, Lara Milavec L, Blaž Kraševac, Andraž Primožič, Maja Zakrajšek. Trenira jih Viktor Brezovšek.

Morda je kdo mislil, da jih bo začetna zagnanost minila in da bodo tek pustili, a »mladiči« se niso dali. Pridno so trenirali čez celo leto. Vrteli so pedala koles, rolkanje jih je spominjalo na tek na snegu, »suhi« tek jim je dopolnjeval kondicijo, pohodi pa so jim ohranjali vztrajnost ... Vendar so otroci čakali na tisto pravo, na trening na snegu.

Da so zime na Blokah muhaste je znano, letos pa se je v očeh mladih smučarjev prikazovala še bolj muhasto, saj se je smučarska nestrpnost stopnjevala. Ker je sneg na Blokah »zamujal«, je občina Bloke omogočila mladim, snega željnim tekačem prevoz in trening na Pokljuki.

Pridno so se udeleževali tudi tekmovanj. Nekaj rezultatov:

Pokal Slovenije – Pokljuka:
Kandare Luka – 5. mesto
Žurga Jure – 7. mesto
Zelo uspešni tudi vsi ostali.

Sprint Štafete – Jezersko:

Kranjc Tina in Greta Tomšič – 1. mesto
Kandare Luka in Plešec Gašper – 2. mesto
Žurga Jure in Marolt Martin – 5. mesto
Jakopin Ana in Zakrajšek Maja – 9. mesto

Pokal Slovenije – Pokljuka:

Kandare Luka – 1. mesto
Žurga Jure – 5. mesto

Pokal Slovenije – Vojsko:

Žurga Jure – 5. mesto

Državno prvenstvo – Pokljuka

Kandare Luka – 6. mesto

Platak:

Kandare Luka – 1. mesto

Bloški teki

• mlajši dečki:

Žurga Jure – 1. mesto
Marolt Martin – 2. mesto
Kraševac Blaž – 4. mesto

• mlajše deklice:

Kranjc Katja – 1. mesto
Milavec Lara – 2. mesto

• deklice:

Kranjc Tina – 1. mesto
Jakopin Ana – 4. mesto
Zakrajšek Maja – 5. mesto

• dečki:

Jakopin Matic – 3. mesto

• mlajše članice:

Kandare Urška – 1. mesto

Sprint klasika: Poklal Slovenije –

Črna na Koroškem

• mlajši dečki:

Kandare Luka – 1. mesto
Žurga Jure – 2. mesto

• deklice:

Kranjc Tina – 5. mesto

• mlajše članice:

Kandare Urška – 4. mesto

5. Kerštajnov memorial – Planica

• cicibani:

Kraševac Blaž – 2. mesto

• cicibanke:

Kranjc Katja – 5. mesto
Milavec Lara – 6. mesto

• mlajši dečki:

Kandare Luka – 1. mesto
Žurga Jure – 3. mesto
Marolt Martin – 5. mesto

• mlajše deklice:

Kranjc Tina – 3. mesto
TSD OLIMPIJA je dobil tudi pokal za 1. mesto med klubi.

Ta pokal bo krasil občinske prostore.

V imenu vseh mladih tekačev, bi se rada zahvalila občini Bloke, ki je tekačem omogočila trening; sponzorjema – Novolitu in Fragmatu, ki sta člane sekcije oblekla v ogrevalne in tekmovalne drese, ravnateljici OŠ Mileni Mišič, ki je dala na razpolago prostor za servisiranje smučí in seveda, Jožetu Maroltu in Jožetu Mulcu za odlično pripravljene tekaške proge.

Ne nazadnje hvala vsem, ki so kakorkoli pomagali našim obetavnim tekačem do njihovih uspehov.

Zagotovo boste še slišali in brali o njihovih uspehih.

Lidija Žurga

Mladi tekači po povratku s tekme v Ratečah, kjer so osvojili Kerštajnov memorial

Viktor Brezovšek, tekaški trener bloške mladine

»Le tako naprej, otroci.«

Kako se je začela vaša trenerska pot in vas sedaj pripeljala na Bloke?

Moja trenerska pot se je začela, ko sem nehal profesionalno tekmovali. To je bilo leta 1961. Potem sem bil trener pri Olimpiji od leta 1970 pa do 1992. Nato pa so mi, na enem izmed sestankov pri Olimpiji, predlagali trenerstvo na Blokah. Bloke sem seveda poznal že od prej – tu sem tekmoval in treniral. Sprejel sem predlog, obiskal osnovno šolo v Novi vasi in že drugi dan začel s treningi.

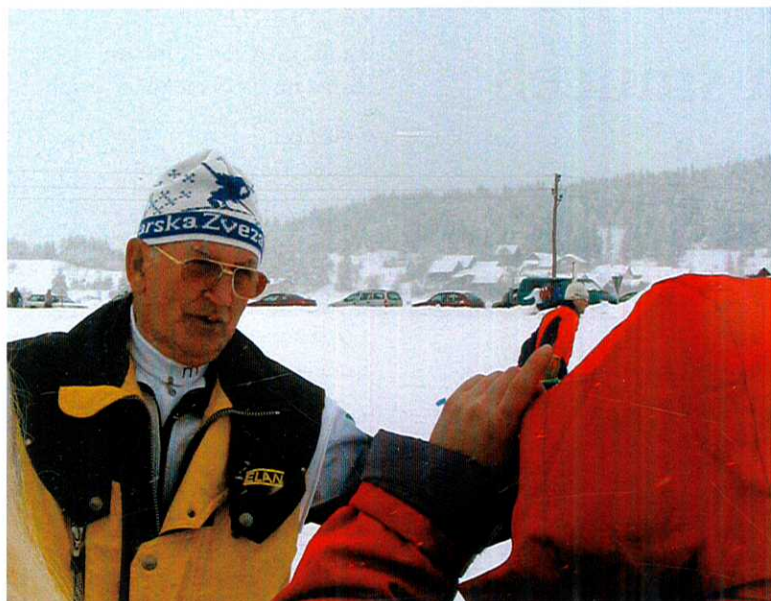
bo potrebnih tudi še kar nekaj denarnih sredstev.

Omenjate tradicijo. Zakaj se strokovno delo z otroki ni pojavilo že prej?

To se mi zdi čudno. Na bloških smučinah se je vedno tekmovalo, treniralo, nikoli pa se ni pojavila nekakšna oblika organiziranega treninga za mladino.

Kako funkcionira vaša ekipa?

Z ekipo sem zelo zadovoljen. Tudi sami med seboj se dobro

Viktor Brezavšek odlično vodi mlade tekmovalce

Kako se počutite kot trener na Blokah?

Tukaj delam z veseljem. Veseli me zavzetost otrok, njihovih staršev in tudi pomoč s strani osnovne šole in občine. Ravno starši ogromno prispevajo, saj redno obiskujejo tekme in na tak način spodbujajo svoje otroke. Poleg tega pa so na Blokah idealni pogoji za tek na smučeh.

Kaj pa prihodnost?

V prihodnje se bodo zagotovo pojavili problemi z razporeditvijo skupin, saj se vedno več otrok zanima za ta šport. Zagotovo pa bo pri treniranju potrebna pomoč. Mislim, da bo zaledje zmeraj – otroke šport zelo zanima, pa tudi tradicija teka na smučeh na Blokah je. Za vodenje ekip bomo že kako poskrbeli – mislim, da se vsakega malo prime, ko to poizkusi. Seveda pa

razumejo – šport jih združuje in vse spore rešujejo sproti. V skupini so tako deklice kot dečke – skupina deluje boljše, če so pomešani. Njihovo delo zahteva ogromno truda, tudi zgodnje vstajanje, dolge vožnje na tekme ter skromne malice. Otroci tudi sami trenirajo, sam pa pridem na Bloke po trikrat na teden.

Komentar na uspešno sezono?

Napredek je očiten in otroci so iz tekme v tekmo uspešnejši. »Le tako naprej,« jim pravim. Od lanskega leta pa do sedaj se je naredilo ogromno. Res, otroci so super. Že ko stopijo na progo, vseh 15, vsi v zelenih dresih, pripravljeni na tekmo ... kar veselje jih je pogledati. Zagotovo se bo o njih in tudi o Blokah še govorilo.

Tadej Pavlič

Filmski festival

I.

OD LANSKIGA LETA
inv do danes

nam usim ta aufshlog undu ze vratam
vesi, de vam vuk dobreh filmou podamo.

Vndukaj zabston bilo bi lebati, ako ne
bi bili, kakor usakiga lejta, tvdi sdai ta
filemski festival napravili, imer u lusht
inv prid usim, ki im ceringa u lebnu tvdi
film jc. Toku bo sushca mesca ta festival.

Po redu se usak petek inu soboto bojo
ob osmeh usch shlaht filmi vertili na
plazi od kluba BOsh, za une narbel
redlene pa she maraton oblubljen jc, ze
cejlo nuzh.

U selstvu usim Vam, de u zhim vezhjem
zhisli pridete

gou
F. II

I.E.T.A.

Sekcija SUMO prireja v marcu in aprilu že drugi tradicionalni filmski festival. Več informacij na <http://sumo.klub-bos.si>. Vabljeni.

ISKRICA

Zakaj se Bloke praznijo
ali zakaj je v Iraku vojna

Bločanje smo pametni ljudje in se odseljujemo v Ljubljano, ker tam pečejo bolj bel kruh. Ljubljancani so pametni ljudje in se odseljujejo v Nemčijo, ker tam pečejo bolj bel kruh. Nemci so pametni ljudje in se odseljujejo v Ameriko, ker tam pečejo še bolj bel kruh. Amerikanci so tudi pametni ljudje in se odseljujejo v Irak, ker se tam peče še bolj bel kruh. No Iračani pa nikakor nočejo na Bloke, zato je tam vojna. Bločanov nas je pa vse manj.

(Neznani avtor)

Otvoritev novih klubskih prostorov študentskega kluba BOŠ

Naposled le na svoje ...

ZGODILA SE JE OTVORITEV NOVIH BOŠ-EVIH PROSTOROV. DVE SOBANI, KI SMO JU BLOŠKI ŠTUDENTJE DOBILI OD OSNOVNE ŠOLE TONETA ŠRAJA – ALJOŠE IZ NOVE VASI, SMO POPOLNOMA PREUREDILI, JIM DALI DRUGAČEN ZORNI KOT, NANESLI DRUGAČNE BARVE, NEKAJ TEHNIČNIH DODATKOV IN VSE SKUPAJ PREDALI V UPORABO. PO VSEH FORMALNOSTIH IN REZANJU TRAKU JE OKOLI 80 OBISKOVALCEV SLAVNOSTNO VSTOPILO V PRENOVLJENE PROSTORE IN PO OBRAZIH SODEČ, SO BILI ZADOVOLJNI. PRVEMU VTISU JE SLEDILA MANJŠA ZAKUSKA. UDELEŽENCI SO LAHKO POKLEPETALI, OB POLNI MIZI PA SO LAHKO NEKOLIKO POTEŠILI JEČEČE ŽELODČKE. DA LE NE BI BILO PREHUDO, SO ŽEJO POGASILI Z ODLIČNIM VINOM. BOŠ-EVCI SMO ŽE PRVI VEČER PRIPRAVILI PRIREDITEV, IN SICER JE IZJEMNO ZANIMIV KONCERT PREDSTAVIL BORUT MORI. BORUT MORI JE HARMONIKAR S KOROŠKEGA, KI NE IGRA NARODNOZABAVNIH VIŽ, PAČ PA PONUJA ZANIMIVE INTERPRETACIJE KLASIČNIH, LATINO IN POP-ROCK-PUNK-RAP SKLADB. V ENOURNI PREDSTAVI JE OBISKOVALCE SPRAVIL V DELIRIJ, ZADOSTI PA JE PODATEK, DA JE MORAL DODATKU NAMENITI KAR TRI PESMI. VEČ KOT PRAVI UVOD V NOVO ŠTUDENTSKO SEZONO. GOTOVO VELJA OMENITI ŠE FOTOGRAFSKO RAZSTAVO, KI SO JO PRIPRAVILI ŠTUDENTJE SAMI, FOTOGRAFIJE PA SO PRISPEVALI: MATEJ KLJUN, ANJA ANZELJC, ROK ŽGAJNAR, TADEJ PAVLIČ, MIHA KNAVS, LUKA MODIC IN SIMON KORENJAK. VABLJE-NI V BOŠ!

Mize se bliskovito praznijo

Predsedniki zanosno govorijo

Funkcionarji spretno režejo

Obiskovalci nestrpno vstopajo

Radovedneži navdušeno gledajo

Glasbeniki graciozno igrajo

Ljudje sede poslušajo

Boševci veselo nanašajo

Čestitamo našim diplomantom

ZA ŠTUDENTI JE ZIMSKI SEMESTER, PRAV TAKO JE BERA IZPITOV ZIMSKEGA IZPITNEGA OBDOBJA BOLJ ALI MANJ POLNA, NA BLOKAH PA SE LAHKO POHVALIMO S KAR ŠESTIMI SVEŽIMI DIPLOMANTI: MITJA ŠEGA, MIHAELA

KLJUN, TONI ORAŽEM, POLONCA STRMAN, KATJA JERIČ IN BARBARA FAVENTO. ČESTITAMO.

Miha Knavs

MITJA ŠEGA

je diplomirala na Pedagoški fakulteti v Ljubljani 2. novembra 2004, smer matematika in tehnika. Naslov njenega diplomskega dela je Možnosti ekskurzij na Notranjskem v obliki projektnega dela. Na vprašanje, zakaj študij na pedagoški smeri, ko je vendar delo z otroki čedalje zahtevnejše, je dejala, da najprej ni mislila študirati matematike in tehnike, vendar se je za to odločila po pogovoru s sošolci na koncu srednje šole. Pa še en dejavnik je bil. V srednji šoli so imeli profesorico, ki je bila tako dobra, da si je dejala: "Če bom kdaj v pedagoškem poklicu, bi bila rada kot ona." Seveda Mihaela že udejanja svoje sanje na osnovi šoli, vendar ugotavlja, da ji študij ni dal dovolj, kar se tiče praktičnega dela, zato je bil začetek težak in vsaka šolska ura predstavlja nov izziv.

MIHAELA KLJUN

je 14. januarja diplomiral na Fakulteti za strojništvo z diplomskim delom Zagotavljanje kakovosti procesov v proizvodnji žarometov za športna vozila, ki jo bo v kratkem predstavljal tudi v tujini. Kljub temu da je zadnja leta tendenca po vpisovanju na humanistične smeri, Toni meni, da mu nobena fakulteta ne bi mogla dati toliko izkušenj kot prav ta, saj si kot diplomant pripravljen za delo s tehnologijo, za kar moraš biti dobro strokovno in tehnično podkovan, sicer pa pri sedanjem delu pridobiva tudi potrebna znanja iz drugih področij (ekonomija, vodenje kadrov ...), kar bi bilo v obratni smeri veliko težje. Z diplomom pa tudi on ni zaključil izobraževanja na fakulteti, saj se namerava naslednje leto vpisati na podiplomski študij.

TONI ORAŽEM

je 21. februarja 2005. Pravi, da je študij na ALU dokaj praktično usmerjen in povezan s stroko. V zadnjih dveh letnikih študija si izbereš glavni predmet in mentorja ter se na ta način bogatiš z znanjem področja, ki te zanima. Po študiju veliko študentov dela v oglaševalstvu, veliko jih nadaljuje samostojno pot ali pa delajo kot ilustratorji za določene naročnike, precej pa jih nadaljuje s podiplomskim študijem. Slednje namerava tudi Polona. Trenutno pa še išče možnost, kje v tujini bi si pridobila to izkušnjo.

POLONCA STRMAN,

diplomantka Akademije za likovno umetnost – smer vizualne komunikacije – je izdelala praktično diplomsko nalogo – knjigo Monografija Kulturno umetniškega društva France Prešeren – KUD pod mentorstvom Petra Skalarja in jo zagovarjala 21. februarja 2005. Pravi, da je študij na ALU dokaj praktično usmerjen in povezan s stroko. V zadnjih dveh letnikih študija si izbereš glavni predmet in mentorja ter se na ta način bogatiš z znanjem področja, ki te zanima. Po študiju veliko študentov dela v oglaševalstvu, veliko jih nadaljuje samostojno pot ali pa delajo kot ilustratorji za določene naročnike, precej pa jih nadaljuje s podiplomskim študijem. Slednje namerava tudi Polona. Trenutno pa še išče možnost, kje v tujini bi si pridobila to izkušnjo.

Občni zbor

Na občnem zboru BOŠ-a, ki je potekal 19. 2. 2005, je bilo izvoljeno novo vodstvo kluba. Nova predsednica je Marjeta Jerič, upravni odbor pa sestavljajo še: Primož Oražem, Anja Anzeljc, Gregor Ulčar in Rok Žgajnar.

BOL

Bločani bomo dobili ADSL

Izraz internet je postal čarobna beseda našega časa. »Na internetu sem našel ...«, »Za več informacij pojdite na spletno stran: www. ...« ali »... na internetu je kupil ...«. Vendar so vse te krasne besede samo floskule, če se lahko vanj povežemo le preko počasne telefonske žice oziroma v najboljšem primeru preko solidnega ISDN-ja.

Iz dobro obveščenih virov blizu Tel ekoma smo izvedeli, da bo po zaslugi našega visokega vladnega funkcionarja novovska telefonska centrala še pred koncem maja posodobljena. Tako bo občanom in gospodarskim družbam omogočen dostop do hitrega interneta preko ADSL-ja. S tem bodo Bloke štiri leta po komercialni uvedbi te teh-

KATJA JERIČ,

diplomirana pravnica, je 25. februarja 2005 na Pravni fakulteti zagovarjala diplomsko delo z naslovom Pomen in narava etičnih kodeksov pravnih poklicev. V javnosti krožijo govorice, da je potrebno za uspešen zaključek študija prava imeti usnjeno zadnjico. Katja pravi, da se ji kljub sicer precejšnji zahtevnosti študija študij ne zdi nemogoč. "Pravzapravi ni tak problem. Potrebno se je le uvesti in biti vztrajen." To pove tudi vsem, ki začenjajo s študijem prava in imajo vtis, da študija zaradi obilice zahtevnega učenja ne bodo nikoli dokončali. Katja pa se z uspešno opravljenimi diplomami ne poslavlja od Pravne fakultete, saj namerava študij nadaljevati in vpisati podiplomsko stopnjo.

BARBARA FAVENTO,

diplomantka Filozofske fakultete, smer japonologija in sociologija kulture. Diplomsko delo z naslovom Pojav trupla v staroveški japonski kroniki Kojiki v primerjavi z bibličnimi teksti Stare zaveze je uspešno zagovarjala 2. in 3. marca 2005. Barbara pravi, da če bi se ozirala na odzive okolice in na to, kako priti do dobre službe po študiju, bi verjetno izbrala kakšno ekonomijo, saj so jo vsi odvrčali od študija, ki ga je zaključila. Pravi, da je bila ta želja v njej zasidrana že od malih nog, zato je poslušala le sebe in svoj notranji glas ter vseeno izbrala študij japonologije in sociologije kulture, ki bi ga zagotovo še enkrat izbrala, če bi se znova vpisovala v prvi letnik fakultete. Barbara se je konec marca podala na potovanje po Japonski, ko se vrne, bo verjetno iskala zaposlitev, razmišlja pa tudi o podiplomskem študiju.

nologije v Sloveniji ujele zaostanek za razvitejšimi kraji.

Takšna hitra internetna povezava omogoča prenos radijskih in televizijskih programov, filmov, videokonferenčne povezave, telefoniranje preko interneta in nasploh prenose velikih količin multimed-

ijskih podatkov. Poleg tega je cenovno neodvisna od časa, ko smo v medmrežju in ne zaseda telefonske linije. Vse naštetje je dandanes predpogoj za kakršenkoli resen posel in tudi za izobraževanje ali delo na daljavo.

Seveda bo sekcija BOL poskrbela, da bo ADSL čim prej prišel v 5 BOŠ-evih računalnikov, kjer bo na voljo tudi vsem tistim, ki si ga ne bodo omislili doma.

NB. Sekcija BOL je pred kratkim dobila tudi predstavni portal na spletu: <http://bol.klub-bos.si>.

Simon Korenjak

Od strani

Cinikova hvalnica bloški nezainteresiranosti

Tadej Pavlič

Je že tako, da je dandanašnja mladina nezainteresirana na več področjih. Verjetno se to sliši kar precej heretično in marsikdo bi mi sedaj rad ugovarjal, ampak to dejstvo je z nekaj svetlimi izjemami neizpodbitno. Rek »na mladih svet stoji« je samo nekakšna lanska farsa, ki jo deklarirajo tisti, ki so prejšnji četrtek pri Starem tišlerju malce preveč popili.

Tovrstni pogled na to kočljivo zadevo je možno opaziti v našem študentskem klubu BOŠ. Upam, da vsaj veste kaj je BOŠ! Malce sarkastično vprašanje, vendar je dejansko tako. Za vse tiste, ki ne veste – BOŠ je prvi pravi študentski klub na Blokah, ki deluje že četrto leto. S svojim delovanjem orje ledino na marsikaterem področju. Mladi smo se organizirali v želji, da se družimo, da pripeljemo nekaj drugega na Bloke, da prekinemo takozvani »dolčas« na Bloški planoti. In lahko se pohvalimo, da skoraj ni večjega dogodka v občini, da ne bi sodelovali, oz. ga pripravili kar sami.

In kaj se dogaja? V svoje vrste poskušamo privabiti kar največ ljudi, ne samo mlade, ampak vse Bločane. Če ste opazili, dobivate vsak mesec (razen poleti) Informator. Saj veste, kaj je to, mar ne? Papir dobro gori? Ste mogoče opazili, da zadnja edicija ne gori preveč dobro? Uporabili smo namreč drugačen papir ... Večina ljudi preprosto naredi to – vrže ga v peč, naj služi drugim namenom! Informator je bloški, kar pomeni, da lahko v njem vsi objavijo raznovrstna obvestila. Pa mislite, da se to kdaj zgodi? Ljudje, pogledjte, pripravljeni smo napisati vaše obvestilo, ga natisniti in tudi zgibati v petsto petdesetih izvodih – vse to, z namenom, da bo vaša stvar kar najbolj poznana po vseh Blokah. Hmm, očitno je nekaj hudo narobe s tem. Velikokrat ne vidim nobenega smisla v tiskanju Informatorja. Vsa ta bloška nezainteresiranost. Najbolj me pa skrbi za mladino.

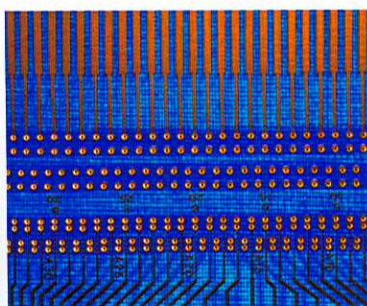
V članku sem za klubsko dejavnost uporabljal množino, vendar ta množina resnično služi definiciji: tri ali več. Mislite, da se vsa bloška mladina zbira v klubskih prostorih in gradi na bloški prihodnosti? Mislite, da je poleti prišel še kdo pomagat od tistih-ki-ni-č-ne-pridejo-pa-vem-da-obstajajo v klubske prostore, ko smo jih prenavljali? Navkljub vsem vabilom in obvestilom. Pa saj je klub za vas, mladina! Za vašo zabavo, za vaše udejanjanje! Tukaj je priložnost, da poveste, da obstajate!

Želja po organiziranosti mladine je ena od prvovrstnih idej. Ideja, ki je postala uresničena. Naj to združenje ne postane še ena muha enodnevnica. Naj se ne izrodi, kot se je že marsikatera stvar. Že to me je čisto sesulo, ko je na otvoritev klubskih prostorov (Ne morem, da ne bi vprašal: saj veste, da je bila otvoritev, kajne?) prišlo tako malo ljudi. Najmočnejše, najbolj produktivno društvo na Blokah odpre svoje prostore, pa skoro brez obiska domačinov. Osebnost je bilo vabljenih preko 400 ljudi – 250 Bločanov. In tistih ljudi, za katere je bil klub ustanovljen – tistih je bilo malo. Zdi se, da je bil ta dogodek prej labodji spev kot pa začetek nečesa novega. Toda to je bil pravi simpozij in lahko vam je žal, če niste prišli.

Mogoče sem edini, ki tako mislim. (Kdo drug nima niti toliko interesa, da bi to napisal.) Vendar se mi zdi res škoda, da bi toliko dobre volje, čudovitega ustvarjanja, prijateljevanja utonilo v pozabo kar čez noč. Kje ste prihodnje generacije? Kje se skrivate? In predvsem – koga, za boga jasnega, se bojite?

Poleg vsega tega kritičnega pesimizma imam občutek, da je v BOŠ-u zavel svež veter – občni zbor je prinesel kar nekaj novih obrazov. Polni novih idej so pripravljeni na raznovrstne izzive – vse to se že pozna v delovanju kluba in vse močnejši zagnanosti. Le na tak način se lahko zagotavlja prihodnost.

Nočem samo kritizirati, ampak hočem predvsem spodbujati. Pridite. Ne bodite kot tisti, ki preprosto rečejo, da je na Blokah dolčas in gredo raje v Postojno. Vsak dober predlog, ki bi prispeval, da bi se mladi imeli na Blokah lepo in fino, je dobrodošel. Če kdo pride z odlično idejo, ki je izvedljiva z določeno vsoto (recimo 100.000 sit) – zakaj pa ne? Dejstvo je, da je študentski klub vez med idejo in uresničitvijo le-te. In mnogi tega žal ne vedo. Ampak sedaj to veste tudi vi.

Zdrava prehrana

Dragi Bločani!

Dandanes se hrana pripravlja na kar se da hiter in enostaven način. Vendar na naš organizem to vpliva zelo slabo. Tudi vsebina hrane je zelo nezdrava. Zato smo se sedem let odločili, da vam damo nekaj napotkov o zdravi prehrani. Vse se začne pri izboru primernih živil. Uživajmo čim več škrobnih živil, kot so kruh, riž, stročnice, krompir, kosmiči. Naslednja skupina živil so sadje in zelenjava, meso, mleko in mlečni izdelki. Sladkih in mastnih živil naj bi zaužili čim manj, saj pri teh zaužijemo le nepotrebne kalorije. Pri vsej tej hrani pa moramo še posebej pozimi zaužiti veliko vitaminov, najbolj pomemben je vitamin C, ki se nahaja v limonah. Limonin sok ponavadi dodamo čaju, ki naj ima primerno temperaturo. Če je prevroč, lahko C-vitamin v njem razpade.

Za zdravje je zelo pomembna pravilna prehrana, a brez gibanja ne gre, zato izkoristite lepo vreme in pojdite ven ter se naužijte veliko svežega bloškega zraka.

Ana Jakopin, 7. razred

Kako se prehranjevati, da ne zbolimo?

Vsak dan moramo jesti raznoliko hrano. Na dan moramo pojesti največ škrobnih živil, sledi sadje in zelenjava, mleko in mlečni izdelki, meso, ribe, perutnina. Najmanj naj bi zaužili sladkih in mastnih jedi.

Sestavi sem jedilnik za en dan v tednu:

Zajtrk: polnozrnat kruh, kuhano jajce in mleko.

Dopoldanska malica: jogurt z ovsenim kruhom.

Kosilo: pečen krompir, puranje meso, rdeča pesa.

Večerja: ajdovi žganci z mlekom.

Poleg zdrave prehrane pa se moramo tudi veliko gibati, predvsem na svežem zraku.

Kristijan Lavrič, 7. razred

Uživajmo zdravo hrano

Ali veste, da preveč hrane tudi škoduje?

Zato sem vam sestavil zdrav jedilnik.

Zajtrk: polnozrnat kruh, ribji namaz, čaj, jabolko.

Dopoldanska malica: mleko, corn flakes, korenje.

Kosilo: fižolova juha, slivov kompot, "štrudelj".

Večerja: krompirjevi žganci z mlekom, suho sadje.

Uživajmo manj sladkorja in maščob, več zelenjave in sadja, ter se veliko gibajmo in ukvarjajmo s športom. Vse to prinaša svežino, vitalnost in zdravje, odnaša pa odvečne kilograme in pubertetne mozolje.

Ali veste, da ena pločevinka kole vsebuje sedem zvrhanih žlic sladkorja?

Na dan moramo popiti najmanj liter in pol vode, zelenjavo in sadje jesti petkrat na dan in se veliko gibati. Na teden predlagam, da pojemo le eno tortico (košček), malo sladkanih jedi, na drugi strani pa tudi manj slano hrano. Ko jeste, morate jesti počasi in hrano dobro prežvečiti. Jejete v nehrupnem okolju.

Za konec pa še citat iz knjižice Prehrana za mladostnike – zakaj pa ne? avtorice Mojce Gabrijelčič Blenkuš:

... če le gre, uživajte hrano pri miru, sede in počasi. Kot veste, vse kar jemo, učinkuje na naše telo. Pomembno je uskladiti energijski vnos (količino in vrsto hrane, ki jo pojemo z energijsko porabo, predvsem dnevno, telesno dejavnostjo).

Vito Kotnik, 7. razred

Velikonočni šopek

Zimska šola v naravi

Komaj smo si dobro oddahnili od noveletnega praznovanja, že smo spakirali smučarsko opremo in se odpravili na Roglo. Tudi v letošnjem letu smo se učenci 5. razreda udeležili zimske šole v naravi na Rogli.

Pri nas na Blokah ni nič kazalo, da bomo lahko smučali, saj je bilo pravo majsko vreme, toda na Rogli nas je pričakal sneg, na katerem smo preživeli pet čudovitih dni.

Prvi dan smo se najprej nastanili v koči na Pesku. Po kosilu smo se razdelili v dve skupini in začeli osvajati smučarsko abecedo. Začetni poskusi so bili previdni in nerodni, toda vsak naslednji korak je bil boljši. Že drugi dan smo se vozili

z vlečnicami in sedežnicami in klinasto vijuganje nam je šlo dobro od rok. V šoli v naravi pa nismo samo smučali. V popoldanskem času smo imeli dve uri pouka. Preizkusili smo tudi novo adrenalinsko sankališče na Rogli in lahko vam zagotovimo, da je zelo hitro.

V času šole v naravi smo se vsi naučili osnov smučanja, vsi smo prevozili vse proge na Rogli in tečaj uspešno končali z veleslalomom. Da smo se lepo imeli in se veliko naučili, so poskrbeli učiteljica Alma Kandare ter smučarska učitelja Davor Meden in Nace Farkaš.

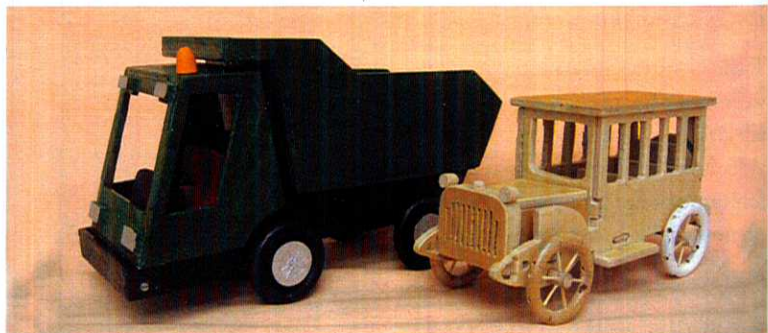
Bilo je lepo, a je prehitro minilo.

Nace Farkaš

Učenci 5. razreda so se v šoli v naravi na Rogli učili smučanja

Zanimivi izdelki – igrače

Učenci 8. razreda osemletke so pri pouku tehnične vzgoje izdelovali igrače iz poljubnih materialov. Večina učencev si je izbrala les iz katerega so nastale zelo zanimive igrače. Skoraj vsi so se odločili, da svoje izdelke podarijo novovaškemu vrtcu. Na sliki vidite zeleni prekučnik, ki ga je izdelal Martin Korošec in »oldtimer«, ki ga je izdelal Jure Žnidaršič.

Boj proti drogam

No območju občin Cerknica, Loška dolina in Bloke deluje Lokalna akcijska skupina za preprečevanje zlorabe in uporabe dovoljenih in prepovedanih drog. V njej so združeni strokovnjaki s tega področja, kot tudi ljudje, ki imajo vsakodnevni stik z mladino. Njihov glavni namen delovanja je preprečevanje zasvojenosti. Delujejo v obliki raznih predavanj in podobnih akcij, želijo pa si ohranjati in navezovati stike z vzgojno-izobraževalnimi zavodi in društvi, ki imajo v svojih programih vzgojno-izobraževalne dejavnosti.

Lokalna akcijska skupina

V preteklosti so že pripravili nekaj prireditev, kot so: Rokov literarni natečaj, šola za starše, prisotni so bili na prireditvi Veter v laseh, s športom proti drogi, pripravili so razne obiske ustanov, ki se ukvarjajo s podobnimi težavami, izvedli so tudi anketo razširjenosti drog ...

V prihodnje želijo obseg predavanj še povečati, po osnovnih šolah bodo organizirali predavanja za učence in njihove starše o samopodobi, odnosih, komunikaciji in koristnem preživljanju prostega časa. Šola za starše že deluje na Rakeku, v letu 2005 pa želijo podobne akcije pripraviti tudi v Loški dolini in na Blokah. Ciljne skupine pri LAS-u so prav starši, učitelji, vzgojitelji, otroci in mladostniki, zdravstveni in socialni delavci, prostovoljne organizacije in psihologi. Droge so velik problem današnjega časa, ne zatiskajmo si oči, ampak pomagajmo.

Milena Mišič

Gledali smo zvezde

Učenci osmega razreda imajo v sklopu pouka fizike tudi temo iz astronomije. V ta namen smo na Bloke povabili skupino astronomov s Pedagoške fakultete iz Maribora, ki so nam pripravili astronomski večer. Astronomski naravoslovni dan ima naslov Približajmo astronomijo mladim s pogledom v nebo.

Prvi del večera je potekalo multimedijsko predavanje. Z multimedijsko predstavitevijo, ki je bila podprta s fotografijami, slikami in filmi, so se učenci na poljuden način seznanili z:

- gibanjem teles v vesolju (grav-

itacijska sila, kroženje in vrtenje Zemlje ter posledice),

- predstavitev pojmov kot so zvezde, galaksije, meglice in ozvezdja,
- predstavitev sončnega sistema: Sonce, planeti (primerjave med planeti, pogoji za razvoj življenja),
- kometi, meteorji in meteoriti,
- teleskopi (reflektor, refraktor, radijski),
- Luna in poleti na Luno,
- umetni sateliti in vesoljske postaje.

Sledila je malica, po njej pa najlepši del – premik na kraj opazovanja. Učenci so z računalniško vodenim teleskopom opazovali bližnje planete. Lepo so videli Saturn, Jupiter, Mali in Veliki voz, Orion ...

Vreme nam je bilo naklonjeno, bil je jasen in mrzel večer, nebo pa je bilo tudi neonesnaženo z umetno svetlobo.

Milena Mišič

Saturn

Mojstrovine ročnih spretnosti

VČASIH SMO SI OBLEKE IZDELOVALI DOMA, V TRGOVINI SE NI NIČ DOBILLO, PA TUDI DOMOVE SMO SI ZNALI SAMI OKRASITI Z VEZENI-NAMI ...

Takole so nam pripovedovale gospe Marija Ponikvar s Polščega, Marija Intihar iz Zavrha, Milka Mišič s Studenca in Vika Pešič iz Ravnika, ki so se prijazno odzvale našemu vabilu. Učenci 7. razreda devetletke smo imeli gospodinjki

IN KAJ SMO OB KONCU ZAPISALI?

Naučil sem se kvačkati. Bilo je težko, a sem se naučil.

Janez Intihar

Učili smo se plesti ...

dan na temo ročna dela. Razdelili smo se v tri skupine, v katerih smo se učili vezenja, pletenja in kvačkanja. Bilo nas je kar malo strah, saj so nam nagajale tresoče roke. Otrdeli prsti niso hoteli spretno sukati igel in kvačke. Vendar je vztrajno delo brez odmora obrodilo lepe izdelke, ki smo jih ob koncu dneva postavili na ogled v našo galerijo. Naš trud pa je kar nekoliko zbledel, ko so nam mojstrice ročnih spretnosti pokazale svoje izdelke: kvačkane prte, okrasne vezene prtičke, pletene nogavice, rokavice, jope in celo kostim. Tudi te izdelke smo razstavili v naši galeriji. Vendar pa nam veselje do ročnega dela ni pošlo, kajti naše inštruktorice so nam vlile še veliko volje z besedami: »Tudi vi boste lahko izdelovali takšne stvari, saj ste se danes naučili osnovnih vbodov, zankanja, pletenja. Le še nekaj vaje, pa bo izdelek tu.« Bilo je lepo.

Učenci 7. razreda devetletke z učiteljico Anico Indihar Zabukovec

Na gospodinjstvem dnevu sem se zelo dobro počutila. Naučila sem se vesti in popoldan sem poskusila tudi doma. Veliko sem se naučila.

Maja Knavs

Od gospodinjstkega dne sem pričakoval, da se bom naučil vezenja in da bom izdelal lep izdelek. Med delom je bilo zelo zabavno. Prijazne so bile tudi gospe, ki so nas naučile vezenja, kvačkanja in pletenja.

Kristjan Lavrič

... in kvačkati

Občni zbor bloških čebelarjev

V začetku leta, 8. januarja 2005, so se bloški čebelarji sestali na rednem letnem občnem zboru in predebatirali vse, kar je v zvezi s čebelami, čebelarjenjem in medom, ki ga pridelujejo na Blokah. Občnega zbora se je udeležila tudi veterinar, specializirana za čebele, Suzana Skerbiš ter predstavnik občinske zveze čebelarjev Cerknica.

Kot se spodobi za vsak občni zbor, so čebelarji najprej pregledali zapisnik in dnevni red sestanka ter analizirali minulo leto ter njegove rezultate. Zaključek tega je bil, da je bilo leto 2004 dobro, zdravo in sladko, saj je bil pridelek medu nadpovprečen. Nič zadovoljni pa niso z odnosom države do te panoge, saj so v poročilu o delu za leto 2004 zapisali, da so se morali za subvencije in povrnitev stroškov popisa, ki so jim jih obljubili, obrisati pod nosom. Zaradi mačehovskega odnosa države bloški čebelarji ne bodo pro-

padli, so pa poudarili, da razvoju čebelarstva tak neresen odnos države ni v prid.

Velik poudarek so namenili izobraževanju. Čebelarstvo, kot je obstajalo pred 30 ali 40 leti,

sedaj ni več mogoče. Potrebno je izobraževanje. Kar nekaj Bločanov se je udeležilo raznih predavanj in njihovi rezultati se že poznajo. Izobraževanje je pomembno tudi za pravilno zatiranje bolezni čebel, kot so gniloba in varoja. Lansko leto z

boleznijo na Blokah ni bilo večjih težav, težave so bile bolj povezane z medvedom, ki je uničil kar nekaj čebelnjakov.

Vstop v EU je tudi za čebelarje prinesel nekaj sprememb ter jim naložil, da se mora kvaliteta medu meriti in sicer razmerje med sladkorji in vodo, za kar bodo morali bloški čebelarji kupiti opremo in se tega opravila tudi naučiti na izobraževanju. Že sedaj čebelarji prodajajo svoj med pod oznako Notranjski med, če pa bodo hoteli imeti tudi oznako "med kontrolirane kakovosti", pa bo moral med ustrezati vsem standardom, ki so določeni v EU.

Ob koncu občnega zbora so načeli tudi debato o prihodnosti čebelarjev na Blokah.

Kar večina čebelarjev je že v zrelih letih, manjka jim podmladka, ki bi ga podučili o skrivnostih čebelarjenja. Bloke so s svojo lego in še zelo čistim zrakom v primerjavi z drugimi pokrajinami idealne za pridelavo kvalitetnega medu brez primesi strupov, kar je dandanes že

Vodstvo občnega zbora

GRADBENO

KOMBI PLOŠČE

toplotna izolacija
(fasadnih zidov,
podstrešij, delavnic,
garaž itd.)

toplotna izolacija
(stropov, stebrov)

sistemi gradnje
(oplaščenje beton in izgubljeni opaž)

TEHNIČNA

FASADE

NA KOMBI PLOŠČI ali STIROPORU

POKLIČITE, SVETOVALI VAM BOMO

041 993 591

novolit

podjetje za proizvodnjo izolacijskih izdelkov d.d.

Nova vas 56
SI-1385 Nova vas na Blokah
Tel.: 01 7050-300
Fax: 01 7050-330
E-mail: novolit@novolit.si
Web: http://www.novolit.si

VSE ZA GRADNJO od temeljev do strehe
V Novi vasi na blokah

tel.: 01/705 03 57, 705 03 00

TRGOVINA

Kolo motorno Alpino APN 6

222.000,00 SIT -10%

Pralni stroj 6 kg AXD 120 IT Ariston

126.000,0 SIT -10%

Stroj vrtni namizni SB 162 ND
R+L Walter

63.000,00 SIT -5%

Pralni stroj 052/11A WA 583
Gorenje

64.440,00 SIT -5%

Hladilnik RTU 1507 LA Gorenje

66.456,00 SIT -5%

Pečica mikrovalovna MO 23 DW
Gorenje

20.286,00 SIT -5%

Agregat bencinski ES 3000

Pramac Honda **151.680,00 SIT** -5%

Polnilec za akumulator STARTRONIC 300

90.000,00 SIT -5%

PONUDBA VELJA DO RAZPRODAJE ZALOG. Cena vključuje DDV.

velik problem drugod po Sloveniji.

Škoda bi bilo, da se ne bi tega potenciala izkoristilo in obrnilo sebi v prid. Razmišljali so tudi, da bi čebelarstvo poskušali približati mlajšim prebivalcem Blok in jih s tem navdušiti za to lepo delo. Seveda je potrebno za izobraževanje novih članov pridobiti tudi nekaj financ.

To je spet eden od problemov čebelarskega društva, ki je neprofitno. S prodajo medu pač ni mogoče vsega tega sponzorirati. Nekaj prispeva občina, nekaj financ pridobijo iz članarine, toda kljub temu društvo ne zmore s temi sredstvi kriti vseh izdatkov. Četudi se člani veliko žrtvujejo in marsikatero stvar plačajo iz svojega žepa ali pa vložijo svoj prosti čas v društvo, tako verjetno ne bo šlo več naprej. Za uspešen razvoj te dejavnosti bo potrebno pridobiti še sredstva sponzorjev.

Po uradnem delu so vsi prisotni člani zaključili sestanek s pogostitvijo in klepetom. Naj medi.

Matej Kljun

Ustanovitev podmladka Slovenske ljudske stranke na Blokah in volilni kongres

V četrtek, 20. januarja, smo na Blokah ustanovili občinski odbor Nove generacije SLS, podmladka Slovenske ljudske stranke. Ustanovni zbor je potekal v prostorih gasilskega doma v Novi vasi. Za predsednika je bil izvoljen Bor Zgonc. Ustanovitve so se poleg članov občinskega odbora in vodstva Nove generacije SLS udeležili tudi župan g. Doles, predsednik občinskega odbora SLS Bloke g. Bojan Kraševac, poslanec našega volilnega okraja g. Stanislav Brenčič ter državni svetnik g. Vincenc Otoničar.

Nova generacija SLS je pomemben organski del Slovenske ljudske stranke. Glede na program SLS je zavezana slovenskemu ljudstvu, zavezana slovenski ustavnosti in državnosti. Prav tako smo zavezani krščanskim in slovenskim tradicionalnim vrednotam. Verjamemo v človeka, njegovo svobodo, sočutje do sočloveka, pravičnost, solidarnost in strpnost. Kot podm-

ladek upoštevamo pravice mladih na vseh ravneh družbenega, kulturnega, gospodarskega in političnega življenja ter jih vzpodbujamo k uveljavljanju tistih interesov, ki so koristni za slovensko družbo, za naš narod. Smo podmladek stranke z najdaljšo zgodovino med vsemi strankami v Sloveniji in na to smo ponosni. Dejavno želimo sodelovati pri kreiranju tako naše notranje kot tudi zunanje politike. Slovenija je članica Evropske unije

ladku SLS. Za predsednika Sveta je bil izvoljen Blaž Milavec, predsednik občinskega odbora SLS Sodražica, za člana Sveta je bil izvoljen Bor Zgonc, predsednik občinskega odbora Nove generacije Bloke, za člana Izvršnega odbora sta bila izvoljena Dušan Janez Gačnik, kandidat za poslanca SLS in predsednik občinskega odbora Nove generacije Sodražica, ter Aleš Česarek, predsednik občinskega odbora Nove generacije Ribnica.

Volilni kongres podmladka SLS. Za člana Sveta je bil izvoljen Bor Zgonc.

in Severnoatlantskega zavezništva. Pomen Slovenske ljudske stranke, z njo pa tudi Nove generacije, pri teh povezovanjih v preteklosti ni bil zamenljiv – še več – pri teh prizadevanjih smo igrali eno izmed ključnih vlog. To vlogo nameravamo igrati še naprej, predvsem s povezovanjem s programsko sorodnimi organizacijami mladih po vsej Evropi. V prihodnosti se bomo še dejavnije zavezali za pravice mladih ter pravičnejši dostop do izobraževanja, povečanja socialnih transferjev (štipendije), polne pravice izražanja svojega vrednostnega prepričanja, pravice do ureditve stanovanjskega problema in do zaposlitve, ki sta eni izmed osnovnih parametrov demografskega razvoja slovenskega naroda.

Občinski odbor Bloke se je kaj kmalu po ustanovitvi soočil s pravo politiko, saj je v soboto, 12. 2. 2005, v Celju potekal volilni kongres Nove generacije. Na kongresu so delegati iz približno 70 občinskih odborov širom Slovenije volili novo vodstvo. Rezultat volitev je bil za našo »regijo« izjemno pozitiven. Ugotovimo lahko, da imamo tri sosednje občine; Bloke, Sodražica in Ribnica kar štiri funkcionarje v podm-

Neformalni del kongresa se je začel že v petek popoldan v Vojniku, kjer smo imeli slavnostno večerjo. Zbrane so nagovorili dosedanja predsednica Nataša Kavaš Puc; minister Janez Podobnik – predsednik Slovenske ljudske stranke; župana SLS občin gostiteljic, župan Vojnika g. Benedikt Podrgajs in celjski župan g. Bojan Šrot, ki je tudi podpredsednik SLS. Prav tako sta nekaj misli izrekla tudi vodja poslanske skupine g. Jakob Presečnik in poslanec Franc Kangler.

Nova generacija SLS bo na Blokah v tem letu izvedla kar nekaj projektov, namenjenih predvsem mlajši populaciji. Na tem mestu bi rad omenil dva ključna projekta: prvi nosi naslov »Naj ti igla ne zašije mladosti« in je namenjen predvsem preventivnim ukrepom boja proti zasvojenosti med mladimi. Drugi projekt »S ponosom reči smem – Slovenec sem« pa je namenjen vsem starostnim populacijam in temelji na ohranjanju slovenske narodne identitete, predvsem v smislu ohranjanja slovenskega kulturnega izročila. K vsem aktivnostim, ki jih bomo izvajali, ste vljudno vabljeni.

OO Nove generacije Bloke

Posvetovanje

SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA ORGANIZIRA V PETEK, 8.4.2005, OB 15H POSVETOVANJE:

DIVJE ZVERI ALI LJUDJE ALI OBOJI?

Posvetovanje bo v gostilni Miklavčič v Velikih Blokah.

Uvodno razmišljanje bodo podali: Jože Doles, župan Blok; Janez Strle,

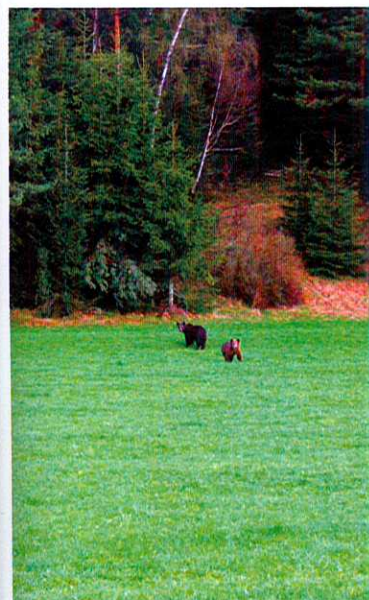
župan Loške doline; Ciril Smrkolj, bivši kmetijski minister; dr. Marjan Vezjak, predsednik Zelene zveze; Vincenc Otoničar, državni svetnik; Bor Zgonc, predsednik OO Nova generacija SLS Bloke

POSVETOVANJE BO OBRAVNAVALO:

- Opis stanja na območju kjer žive divje zveri
- Izkušnje in pristopi različnih evropskih držav
- Pričakovanja ljudi
- Načrti ministrstva za okolje in prostor.

Na posvetovanje se lahko prijavite na tajništvo SLS (01/241 88 00) do 4. aprila, oziroma do zasedenosti prostih mest.

Marjan Podobnik, SLS

BOŽIČNO-NOVOLETNA »KANONADA« V NAŠI OBČINI

Po celoletnem delu doma v gospodinjstvu, na polju, v tovarnah, zdravstvenih domovih, šolah, na cestah in drugod se prav vsi veselimo jeseni in praznikov, ki se nam bližajo v mesecu decembru oziroma proti koncu vsakega leta. To sta naš največji in najljubši družinski praznik božič in v nadaljevanju dopustov in počitnic silvestrovo in novo leto, ki sledi.

Praznike praznujemo in doživljamo vsak po svojem prepričanju, občutjih in zmožnostih, v krogu svojih družin, prijateljev, sorodnikov, sosedov ipd.

Zelo žalostno in obsodbe vredno pa je »obstreljevanje« vasi na silvestrsko noč z raketami in z raznimi drugimi pirotehničnimi sredstvi, ki je vse sicer kar lepo na pogled, istočasno pa strah vzbujajoče grmen-

je in svetloba na našem nebu starejše ljudi celo spominja na goreče vasi v 2. svetovni vojni. Za vse to obstreljevanje pa niso krivi le in predvsem otroci in mladostniki, temveč za glavne in najlepše užitke poskrbijo odrasli (očetje), ki za nakupe tega streliva tudi poskrbijo.

Vse kaže na to, da denarni zneski, ki se porabijo za nabavo vsega tega, sploh niso pomembni. Morda ni samo moje mnenje, želja in predlog, da bi se za naslednji božič in silvestrovo ta »kanonada«, če ne že čisto prenehala, vsaj omejila. Del tega denarja pa bi namenili za otroke v Sloveniji, ki so zaradi kakršnih koli vzrokov brez staršev ali pa kar konkretno za kakšno družino, ki ima zelo malo in si za praznike ne more ničesar privoščiti.

Tudi del denarja, ki ga vsako leto za božične in novoletne praznike namenimo za čestitke in morda nakup zelo dragih in včasih tudi nepotrebnih daril,

bi lahko zbrali in vse skupaj namenili potrebnim ljudem.

Predlagam občanom dobre volje, da se združimo in začnemo zbirati tolarje in jih namenimo za to akcijo. Kdor bo moj predlog za omejitev silvestrskega »streljanja« podprl in osvojil, se lahko javi in skupaj bomo za naslednje božične praznike lahko le zbrali določen znesek tolarjev – čeprav morda majhen (ali pa tudi večji?), ki bi ga potem poslali na Iskrico Nedeljskega – Iskrica pomoč otrokom. Ta je javna in od tu gre denar vedno v prave roke, torej otrokom, ki ga resnično potrebujejo.

Vsem bralcem našega glasila, ki bodo moj prispevek vsaj prebrali, želim, da bi bilo letošnje leto kar se da radodarno z zdravjem, potem bomo lahko tudi srečni, veseli in zadovoljni s svojimi delovnimi uspehi.

Jožica Škrlič

DRAGI BLOČANI!

Prosim, da mi oprostite moji zamudi z odgovorom na prispevek v zadnjem Vašem biltenu. Z veseljem preberem vsako vašo številko, posebno pa zadnjo, saj je v njej slika moje rojstne hiše ter brata Toneta in njegove zlate žene Vide. Obenem pa opis naše doline miru, ki sem jo že kot otrok velikokrat prehodila vse do Erjavca, saj so tam imeli tudi majhno trgovino, zato sem tja hodila po olje za mazanje logarjev v mlinu in na žagi.

Zelo lepo je tudi, da ste objavili sliko in opis mojega pokojnega brata Karla Pirmana.

Obenem pa Vam pošiljam tudi dve njegovi pesmi. Prejmite najlepše pozdrave in še enkrat hvala za vse, kar ste napisali o mojih bratih in naši prelepi mirni dolini.

Oprostite moji grdi pisavi, saj leta naredijo svoje. 4. 2. bom namreč dopolnila svojih 83 let.

Francka Avbelj, Domžale

Bloška planota

Na Bloški planoti nikomur na poti
na hribčku prijaznem v samoti strmin
po njivah pa žito v svoji lepoti
se vetriču klanja – sad zemlje dobrin.

Prijazne vasice, v njih pa cerkvice
ponosno stojijo kot vere simboli,
pradedi so naši hodili tja k maši
brez upanja v veri bili niso nikoli.

Viharji hrumijo, stoletja minijo,
a narod pa tukaj je žilav in zdrav.
In zemljo to ljubi, za kruhek se trudi
in vedno razume in dela vse prav.

Ponosni sinovi, ponosne so hčere,
ki tekla jim zibka na bloških je tleh.
V poklic če grejo, se dobro vedejo
in pridnost njihova doseže uspeh.

Karel Pirman

Ko mine mladost

Jesen mi življenja je vrata odprla
in v njenem naročju sem truden obstal,
kot da mi nekaj za vedno je strla
in da od nečesa slovo bi jemal.

Ah, vem, mladost je že davno za mano,
se zame nikoli ne vrne nazaj
in kmalu dajali me bodo tja v jamo,
minulo za mene bo cvetje in maj.

Otroci pa moji bodo živeli,
nosili mi morda cvetje na grob,
težave življenja kot jaz bodo nosili,
nikomur življenje pač ni brez tegob.

Pesmice moje bo morda kdo hranil,
v njih pa ostajal bo name spomin,
prerani pozabi jih morda ohranil,
da pozni prebiral potomčev bo sin.

Karel Pirman

Moj dom!

Med zelenimi griči na Bloški planoti,
kjer se v ranem jutru žarki sonca na zemljo spuste,
kjer se luna vsa zlata z nočjo, ki umira,
skrije za robom zelenega gozda,
kjer ptice vesele z glasnim žgolenjem
oznanjajo rojstvo novega dne –
tam sem doma!

Tam kjer najlepše odmeva pesem šumečih gozdov,
kjer si bukev zelena v nežnem plesu podaja roke,
kjer smreka vsa vitka se boru poklanja,
pesem otožno odmeva in z žalostjo polni srce!

Sredi vasi pa cerkvena bela
kot mlada nevesta stoji,
na glavnem oltarju pa moč nebeška radost in srečo deli,
o mati, jo prosim, ne pozabi na me,
saj spremljaš me od konca mladosti,
spremljaj dolgo, dolgo me še,
ker edina si Ti, ki ve za vse moje skrite želje.

Kadar se bloški zvon oglasi,
glasno naj odmeva pesem iz lin,
naj jih veter ponese na široko ravan,
tukaj sem vedno srečna bila,
ob toplem ognjišču sanjala rožnate sanje,
tukaj ostali najlepši otroški spomini
in prav tukaj bila nekoč sem doma!

Štefka Šolar – Srnel

V spomin lovskega tovarišu

Jožetu Modicu

*Dolgost življenja našega je kratka,
kaj znanec je zasula že lopata!
Odprta noč in dan so groba vrata,
al dneva ne pove nobena pratka.*
(Prešeren)

28. 1. 2005 smo se poleg sorodnikov, svojcev, vaščanov, sodelavcev in občanov tudi lovci LD Nova vas, lovci pobratene družine Šentrupert in mnogi drugi lovci iz sosednjih in oddaljenih družin ter vsi lovski tovariši, znanci, prijatelji še zadnjič s spoštovanjem in žalostjo v srcih poslovili od našega lovca Jožeta. Umril je 25. 1. 2005 po več kot leto dni trajajoči hudi, a žal neozdravljivi bolezni.

Še enkrat izrekam v imenu lovcev LD Nova vas iskreno sožalje ženi Mariji, sinovoma Jožetu in Matjažu ter bratu Alojzu. Še posebno priznanje in zahvala gre njegovi ženi Mariji, ki mu je noč in dan z veliko mero ljubezni lajšala dolgo trajno bolezen in hude tegobe.

Naš Jože, kot bi sam dejal, je zagledal luč sveta 22. 9. 1942. To je bil čas največje svetovne morije, ki jo pozna človeštvo pod imenom druga svetovna vojna, ki je prizadela naš narod in tudi našega Jožeta.

Komaj je naredil prve korake in nekajkrat poklical mamo in ata, že je ostal brez očeta. Vzela ga je vojna. To je kruta izkušnja otrok, ki ostanejo brez enega ali celo obeh staršev. Ob neki priliki je naš Jože modro povedal: »Za otroka siroto ni pomembno, kako in kje je izgubil starše, huje je, da si brez njih.«

Z Jožetom sva se prvič srečala prve dni v septembru leta 1954. Takrat sva pričela obiskovati prvi razred nižje gimnazije v Novi vasi.

Jože je bil med starejšimi in največji, sam pa sem bil živo nasprotje. Bil sem med manjšimi in zagotovo najmlajši. Razredničarka nas je posedla po pravilu majhni spredaj, veliki zadaj. V obratnem vrstnem redu pa nas je razvrstila tovarišica za telesno vzgojo. Na čelo največji, na konec vrste najmanjši. Jožetova naloga je bila,

da kot prvi poravna vrsto in preveri, če smo pravilno postavljeni po velikosti. Naš Jože je to nalogo opravljal zelo pedantno in odgovorno ter z veliko mero duhovitosti. Običajno je stopil korak pred vrsto, pogledal proti koncu vrste, če je vse tako, kot mora biti in zavzdihnil: »Udin, ali si še zmeraj zadnji?«

Tak način postavljanja in kontrole ob uri telovadbe je postal običaj. A lej ga zlomka, kot bi dejal naš Jože, ob eni od ur telovadbe je zamujal sošolec, ki je običajno stal v vrsti kot predzadnji. Da bi to svojo zamudo prikril, se je hitro postavil v vrsto kot zadnji, tako da sem posili razmer postal predzadnji jaz. Jože pa je svojo zadolžitev opravljal kot običajno. Vrsto je že poravnal, stopil pred vrsto in še preden je dobro preveril, zavzdihnil: »Udin...« Nato se je hitro znašel in nadaljeval: »Mejduš, si se pa na hitro potegnu.« Verjetno si lahko mislite, da smeha ni in ni bilo konec.

Naš Jože oziroma Joškotov Jože ni bil samo največji in najduhovitejši v razredu, bil je tudi naš nevoljeni, a od vseh priznani vodja, nekakšen razredni starešina. Za nas manjše pa včasih tudi zaščitnik.

Po končanem šolanju v Novi vasi je Jože poprijel za delo na domači kmetiji in se kmalu tudi zaposlil. Želja in nuja po boljšem jutri je tudi Jožeta popeljala v tujino s trebuchom za boljšim kruhom. A vedno se je vračal na svoj dom med svoje Bločane.

V zeleno bratovščino je vstopil 16. 3. 1968. Vseh 37 let je bil vzoren in predan član Lovske družine Nova vas. V letu 1978 je opravil izpit za preglednika divjadi, leta 1979 pa izpit za lovskega čuvaja. Opravljal je razne zadolžitve, tako v LD Nova vas kot v Zvezi lovskih družin Notranjske. Leta 1977 – 1978 je bil član Izvršnega odbora LD Nova vas, v letih 1979 do leta 1988 je bil gospodar LD Nova vas, celih 11 let brez prekinitve. Leta 1971 in 1972 je bil član gospodarske komisije, 1987 in 1988 član Izvršnega odbora Zveze lovskih družin Notranjske, v obdobju med 1989 in 1992

ter 1995 in 1996 član Izvršnega odbora LD Nova vas.

V obdobju od 1987 do 1994 je bil član gojitvene komisije pri Zvezi lovskih družin Notranjske.

Leta 1997 in 1998 je bil starešina LD Nova vas, nato pa član Upravnega odbora od leta 1999 do svoje smrti. Zadnja dva mandata je bil tudi namestnik starešine LD Nova vas, od leta 2003 pa zopet član komisije za gojitev divjadi pri Zvezi lovskih družin Notranjske.

Prejel je več lovskih priznanj in odlikovanj, med drugim: znak za lovske zasluge 1982, red tretje stopnje leta 1989 in priznanje Zveze lovskih družin Notranjske leta 1990.

Bil je tudi veteran slovenske vojske in dolgoleten aktiven član Gasilskega društva Velike Bloke.

Vrsto let je bil kot lovec nena-domestljiv predavatelj o naravi in lovstvu, predvsem o gozdu in gozdnih živalih, učencem Osnovne šole Toneta Šraja Nova vas. Ob neki priliki mi je ravnateljica povedala, da so ga otroci zelo radi poslušali in z velikim zanimanjem sledili njegovi razlagi ter ga preprosto imeli radi.

Naš Jože je bil zelo preudaren, pošten in odkrit. Vsako dobro idejo ali predlog je podprl in predvsem z delom in obnašanjem sodeloval pri izvedbi le-te. Še posebno mi je ostalo v spominu, kako zagnan in prizadeven je bil pri postavitvi prve lovske razstave in razstave likovnih del učencev Osnovne šole Toneta Šraja Aljoše Nova vas ob Kmečkih igrah leta 2003. Žal mu je bolezen v lanskem letu že toliko načela zdravje, da na drugi lovski rastavi ni mogel več aktivno sodelovati, veselili pa smo bili njegove udeležbe na

sami otvoritvi razstave.

Prav tako, kot je dober predlog podprl, pa je slabega zavrnil običajno s polno mero humorja ali vsaj v zelo komični, a ne žaljivi prispodobici. Te in druge njegove šale in prispodobice so bile vedno dobrodošlo dopolnilo lovskih pogovorov in razgovorov. Vsi lovci smo ga zelo spoštovali in cenili. Zelo bomo pogrešali njegovo preudarnost, strokovnost in modrost, še posebno pa bomo pogrešali njegovo hudomušnost in vedrost. Naš Jože je bil med lovci res cenjen in spoštovan, lahko bi dejali, da je bil nekakšen duhovni vodja: »Bil je simbol bloških lovcev«.

Vse to si je prislužil s svojim dolgoletnim delom in obnašanjem. Mnenja sem, da ni bil samo med lovci tako cenjen in spoštovan, ampak tudi širše med Bločani.

V času njegove dolgotrajne in hude bolezni sem ga večkrat obiskal, saj sem potreboval njegov nasvet ali mnenje. Ko sva premlevala lovske zadeve, sva se večkrat zapletla v pogovor tudi o drugih povsem posvetnih stvareh in problemih. Bil je zelo dober govornik in prav tako je bil dober poslušalec. Nisem bil presenečen nad njegovo prirojeno brihtnostjo, saj sem to poznal še iz časov, ko sva skupaj trgala hlače po šolskih klopeh. Presenetil pa me je, da je poleg zaposlitve in obilice dela na domači kmetiji našel čas za časopis, revije in tudi knjige. Nemalokrat sem ga našel s časopisom v roki ali knjigo na mizi.

Njegov optimizem in volja do življenja sta bila kljub hudi bolezni ogromna. Tudi njegova hudomušnost je bila zavidanja vredna. A žal vse to je bilo premalo, premagala ga je bolezen in našega Jožeta, Jožkotovega Jožeta ni več.

Jože, hvala ti za vse v imenu vseh lovcev LD Nova vas. Srečen sem, da sem bil tvoj sošolec, lovski tovariš in prijatelj.

Skoraj vse, kar počnete, se vam bo zdelo nepomembno, toda zelo pomembno je, da to počnete.
(Mahatma Gandhi)

*Franc Hiti,
starešina LD Nova vas*

V spomin
France Plazar
(1919 – 2005)

Mnogi Bločani ali vsaj tisti, ki so bili v preteklosti kakorkoli povezani z Novolitom, se gotovo spominjajo Franceta Plazarja, ki je v sedemdesetih letih kot direktor Gramexa pomembno zaznamoval dogajanje na Blokah. K večnemu počitku je odšel v začetku februarja letos.

France Plazar je bil rojen 1919 v delavski družini v Hrastniku. V šestdesetih letih je prišel za direktorja v trgovsko podjetje Gramex, ki se je takrat imenovalo še CE-MENT-OPEKA. Z uspešnim vodenjem ga je v nekaj letih razvil v najmočnejše trgovsko podjetje z gradbenim materialom v takratni Jugoslaviji. Uspešno je poslovalo doma in tudi v tujini. V smislu zakona o združenem delu se je leta 1970 takratna Elektrožaga Nova vas združila s podjetjem Gramex, ki je bil njen najmočnejši kupec, kot TOZD Novolit. Na nadaljnji razvoj Novolita je od tu dalje pomembno vplival gospod Plazar. S svojo preprostostjo in neposrednostjo je bil zelo

priljubljen pri vseh zaposlenih. Spoštoval in cenil je vsakega delavca. Poskrbel je, da je podjetje v nekaj letih prešlo iz ročne proizvodnje gradbenih plošč v sodobno moderno linijsko proizvodnjo. Ta posodobitev v letu 1975 je omogočila preživetje Novolita in njegov nadaljnji razvoj do sodobnega podjetja, kot je danes.

Kasneje je življenjska pot gospoda Plazarja vodila na gospodarsko zbornico, pa tudi poti med Novolitom in Gramexom sta se razšli, vendar na Blokah ni ostal le njegov spomin, pač pa tudi njegovo delo.

*Vsa leta si delal,
pošteno živel,
potem pa z ljubeznijo tiho odšel,
srce je omagalo, dih je zastal,
a spomin nate bo vedno ostal.*

Zahvala

Mnogo prezgodaj je prenehalo biti srce našega dobrega in skrbnega moža, atija in ata

Stanislava Rota
iz Nove vasi.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste se od njega poslovili v tako velikem številu, izrekli ustno in pisno sožalje, ga zasuli s cvetjem ter podarili sveče, ki jih bomo v vašem imenu prižigali na njegovem preranem grobu. Iskrena hvala župnikoma Branetu Zadniku in Jožetu Kastelicu za molitev in vzpodbudne besede. Iskrena hvala domačemu župniku Lojzetu Hostniku za opravljen poslovlilni obred. Hvala organistu Tomu ter pevcem, prostovoljnemu gasilskemu društvu Nova vas ter govorniku Zvonetu Govedniku za ganljiv poslovlilni govor. Zahvala bratoma Ivanu in Francu, vsem ostalim sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem iz Martinjaka in vsem, ki ste ga imeli radi ter nam pomagali in stali ob strani v teh težkih trenutkih.

Vsem iskrena hvala.

Žena Milena, sin Stanko in hčerka Andreja z družinama

*Leti, leti
lastovka
nazaj domov*

V spomin
Mariji Jordanov
Lničkavi Meri z Radleka

Odšla je, to zimo, na hitro in brez pozdrava. Ni ji uspelo dočakati zlate poroke z njenim ljubim Jocem in rojstva prve pravnukinje, uspelo pa ji je veliko drugega.

Spominjali se bomo njenega sodelovanja pri kopanju kanala za vodovod »Pri bču« leta 1953 v Velikih Blokah, da je v Novi vasi aktivno sodelovala v gasilski družini in celo dobila čin poročnika. Njena generacija se bo z veseljem spomnila igre »Dr« od Nušiča, kjer je nastopala v vlogi Stojke, njene pomoči pri izvedbi in organizaciji igre »9 gomoljev«. S to igro so gostovali čez »mejo« v Čabru in malo je manjkalo, da bi pri vračanju zmrznila skoraj cela ekipa, ker jih je »nobl« oblečene presenetil sneg do kolen.

Ko se je preselila v Zagreb in spletla novo gnezdo, je takoj nesebično pohitela pomagat Rdečemu križu, ko so bile velike poplave v bližnji okolici. Zelo rada je pomagala starejšim in skrbela za njih kljub skrbi za tri otroke.

Kjer se je pojavila, je stkala nove vezi in prijateljstva, ljudje so jo imeli radi.

Tudi v daljni Makedoniji, kjer je bil njen zadnji dom, se je dotaknila mnogih src in vsi, ki so jo spoznali, so izvedeli, da je z Blok doma. Našla je vezi s tam živječimi Slovenci in se veselila srečanj v društvu France Prešeren ter se borila, da Slovenci v Makedoniji ne bi bili šteti pod »ostale« v popisu prebivalcev. Med prvimi je »zrihtala« pesmarice za tiste, ki »niso pozabili« besedila, samo spomniti se ga niso mogli. Zelo rada je obiskala Slovenke, ki niso mogle od doma, jim prinesla sliko s srečanja in včasih tudi zapela. Nekoč, ko je lipa zacvetela, je povabila najboljšo slovensko prijateljico, naj pride poduhat, kako diši lipa v Skopju, a ta jo zavrne, češ da je alergična. »To je nemogoče, kakšna Slovenka pa si!«

Hrepenenje po miru v rojstnem kraju, vonj smrek z Lisca, svež zrak s prekrasnih polj okoli Radleka, ljubezen do slovenske pesmi je prenesla na vse svoje vnuke.

Nekateri že hodijo k slovenskemu pouku, eden pa je celo prišel v Ljubljano na študij. To ji je bilo v zelo veliko veselje in dokaz njene ljubezni.

Vsem otrokom in vnučkom je rada pela: »Zima, zima, bela ...«

Odšla je to zimo; padal je sneg in tam živčji vnuki so ji obljubili, da bodo tudi njeni pravnukinji namesto nje zapeli: »Zima, zima bela ...«

Draga naša, počivaj v miru.

Hči Lili z družino in sestra Anica

Zahvala

Ob boleči izgubi dragega očeta, moža, dedka in tasta

Jožeta Modica
(Jožkotovega Jožeta iz Velikih Blok)

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje in sveče ter izrazili toliko toplih besed sožalja.

Naj mu bo lahka bloška zemlja, ki jo je tako ljubil.

Vsi njegovi

*Zdaj bivaš vrle višave jasne,
kjer ni mraku in ni skrbi;
tam sonce sreče ti ne ugasne,
resnice same ne stemni.*
(S. Gregorčič)

Zahvala

Tiho in nenadoma je odšla draga mama in stara mama

Angela Turk
iz Mramorovega pri Lužarjih

Iskreno se zahvaljujemo za pisna in ustna sožalja, darovane maše, podarjeno cvetje in sveče.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti.

Hči Ivica z družino

Zahvala

Ob izgubi drage mame in stare mame

Angele Kotnik

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste se od nje poslovili, izrekli pisno ali ustno sožalje, podarili cvetje in sveče ter vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti.

Posebna zahvala tudi gospe dr. Slavi Usenik za izkazano skrb in pozornost v času njene težke bolezni ter gospodu župniku Lojzetu Hostniku za opravljeno pogrebno slovesnost.

Njeni domači

*Ljubil si svojo zemljo in nebo.
Ljubil si vonj zelenih trav,
veter čez planoto se je gnal,
a ti si mirno zaspal.*

Zahvala

Ob boleči izgubi mojega življenjskega sopotnika

Ivana Gorjupa
iz Krampelj 1

se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali v času težke bolezni do zadnjih trenutkov.

Posebna zahvala sosedom za nesebično pomoč. Iskreno se zahvaljujem g. Mirku Dolesu za ganljive poslovilne besede in gospodu župniku Lojzetu Hostniku za spodbudne besede in za lepo opravljen pogrebni obred in molitve.

Zahvaljujem se vsem prijateljem in znancem za izrečena sožalja in tolažilne besede, podarjeno cvetje, sveče in za darovane maše.

Hvala vsem, ki ste ga spremili na zadnji poti k večnemu počitku in ga ohranjate v lepem spominu.

Njegova Draga in ostalo sorodstvo

*Srce molči in pričakuje,
a ni stopinje od nikjer,
zamisli se in po nečem žaluje
ves dolgi, samski mi večer.* (J. Murn)

Zahvala

Tisti večer si odšla od nas. Za vedno. Zatrepetalo je srce ter poglano solze v oči. V težkih trenutkih ste nam mnogi stali ob strani, nas bodrili ter dajali upanje. V imenu teh in vseh, ki ste pokojno

Francko Ključar

pospremili na njeni zadnji poti, izrekam globoko zahvalo:

enoti PGD Velike Bloke (g. Mirku Dolesu in g. Francu Modicu za poslovilne besede), mešanemu cerkvenemu pevskeemu zboru za lepo petje in sodelovanje pri maši, družinama Govednik in Meden za nesebično pomoč, kolektivu podjetja Novolit, g. Francu Dobravcu za zvonjenje, vaščanom, sosedom, znancem, prijateljem ter vsem bližnjim in daljnim sorodnikom ter vsem ostalim, ki ste se v velikem številu poslovili od pokojne mame. Iskrena hvala tudi g. župniku ter vsem, ki ste darovali rože, vence, sveče ter na kakršenkoli način bili z nami.

Sin Jože, mož Tone ter sestra Marija

Gejša, kimono, sushi

GEJŠA

Ko pomislimo na gejšo, se nam pred očmi izriše podoba ženske z belo napudranim obrazom, z drobnimi, živo rdeče pobarvanimi ustnicami, sramežljivim pogledom, bogato pričesko in v kimonu najrazličnejših barv in vzorcev. Obenem pa se nam vedno znova vsiljuje misel o njenem pregrešnem poklicu kurtizane.

Tradicionalna narisana podoba gejša

Gejša že od 17. stoletja velja za profesionalno animatorko, ki je v prvi vrsti umetnica tradicionalne japonske umetnosti in so njene spolne usluge bolj izjema kot pravilo. Na njej poleg golega vratu, ki med Japonci velja za najbolj privlačni ženski del telesa, ni ničesar, kar bi dajalo vtis seksualne privlačnosti. Njena prisotnost na različnih banketih in večerjih v restavracijah je še danes vrhunec in najbolj vznemirljiv del večera, saj se je ob izvajanju tradicionalne japonske umetnosti plesa, igranja inštrumentov, petja in ob pogovoru popolnoma posveti gostu, ki se nikakor ne sme dolgočasiti.

Gejše so že vrsto stoletij organizirane v sistem organizacije »hiša gejš«, ki v svojem okolišju sodeluje z različnimi restavracijami, kjer pravzaprav opravljajo svoje delo. Hiše imajo hierarhični sistem ženskega osebja in le redki moški smejo stopiti vanje. Danes se mlade punce v dobi pubertete prostovoljno odločajo za ta poklic, medtem ko so jih družine včasih zaradi revščine že kot majhne deklice oddajale v hiše gejš, ki so postale njihov drugi dom. Sistem hiše je veljal za zelo strogega in stiki z družino so bili skora-

jda popolnoma prekinjeni. Deklice so morale iti skozi naporno večletno šolanje plesa, petja, aranžiranja rož t. i. ikebane, čajne ceremonije in drugih tradicionalnih japonskih umetnosti. Doba pubertete je veljala za inicijacijsko dobo in pri 18 letih so stopile v pravi svet gejš.

Dohodek »hiše gejš« je v celoti odvisen od zaslužka posamezne

ki s pogovorom sicer še vedno kratkočasijo gosta in skrbijo, da je njegov kozarec vedno poln, s tradicionalno umetnostjo plesa, inštrumentov, petja pa nimajo ničesar opraviti.

KIMONO

Tradicionalno oblačilo gejša, kot

Poročna slika v kimonih

»hišne« gejša. Gejša si ni nikoli sama urejala delovnega urnika, ampak je bila to v celoti domena voditeljice hiše gejš in osebja restavracije. Nočni urnik je zelo naporen, saj ima lahko v enem večeru tudi do deset obiskov različnih gostov. Cene gejš so sicer poenotene, vendar pa je zaslužek gejša odvisen prav od količine večernih obiskov, obisk najboljših gejš pa predstavlja višek prestiža gosta. Gejša so v preteklosti običajno imele tudi svoje pokrovitelje in nemalokrat so se prav te zveze razvile v mnogo več kot samo profesionalni odnos.

Dandanes med Japonkami zanimanje za poklic gejša upada in bolj kot ne postaja zgolj turistična atrakcija. V sodobnih nočnih lokalih so jih nadomestile brhke hostese,

Kimono

tudi japonska narodna noša, je kimono, ki ima zelo dolgo zgodovino. Kimono je že v 8. stoletju na Japonskem postal zelo razširjena praksa oblačenja in je navkljub poenotenemu kroju v kasnejših stoletjih s svojimi umetelnimi vzorci in prestižnimi tkaninami izkazoval družbeni status posameznika. Konec 19. stoletja je Japonska postala visoko razvita industrijska velesila in so oblačenje kimona nadomestili veliko bolj udobni kroji zahodnega sveta. Tradicija oblačenja kimona, navkljub vsej svoji zapletenosti (saj si je potrebno za oblačenje kimona vzeti kar več ur časa), ni v celoti popustila zahodnim modnim trendom in še danes predstavlja pomemben del življenja Japoncev. Tako je recimo moderna poroka Japoncev povečini obred v bogatem kimonu, ki pa ga

v nadaljevanju dneva zamenja bela poročna obleka zahodnega stila. Poznamo tako moške kot ženske kimone, ki med seboj razlikujejo po kroju in vrsti tkanine, njihove barve pa se izmenjuje glede na priložnost, letni čas in starost osebe. Dva ali več kimonov v domači omari Japoncev je praksa, ki se nam zdi neobičajna, saj med nami ne poznam nikogar, ki bi imel doma slovensko narodno nošo in si jo nadel ob kaki priložnosti.

SUSHI

In če se še enkrat navežem na gostije v restavracijah, kjer svojo službo opravljajo gejša, ne morem mimo sushija (izgovorjava: suši), tradicionalnega japonskega prigrizka, ki je po vsej verjetnosti najbolj prepoznavna kulinarčna posebnost Japonske. Tradicionalna oblika sushija je kombinacija koščka surove ribe in riža, skupaj s posebnimi začimbami. Kljub temu da je bil sushi v svojem začetku vezan na surovo ribo in je to danes še vedno njegova odlika, obstaja več oblik sushija, njegova vsebina pa obsega spekter najrazličnejših priprav morskih sadežev, rib, zelenjave in celo rdečega mesa, kar ponuja množico najrazličnejših okusov. Sushi velja za zelo lahko prehrano in navkljub poznemu večernemu obedu po njem ne bomo čutili »kepe« v želodcu, kar je v naši domači kulinarčni tradiciji stalnica. Sushi je lahko jed na najbolj prestižnih banketih, kot tudi vsakdanja malica oz. prigrizek ali celo kosilo. In naj gre še za tako skromen prigrizek, sushi vedno nudi tako vizualno razkošje barv kot tudi različne palete okusa.

In kako jesti surovo ribo z dodatki? Veliko tujcev je težko prepričati, da bi ga poskusili, vendar ga sama velikokrat primerjam z našim domačim pršutom, ki kljub surovosti po večini nikomur ne dela preglavic ...

Barbara Favento

Najrazličnejše oblike sushijev. Leva slika: kos lososa na rižu, ostale slike: v plast alge zaviti riž z zelenjavo in morskimi sadeži

BLOŠKI POGREBECI

Lani je bil posnet film o rabi bloških smučí. Te smučí so, če je bil velik sneg, uporabljali tudi ob pogrebu. V ta namen so imeli po oddaljenih vaseh posebne pogrebne smučke, na katere so položili krsto.

Ob snemanju pogrebnega obreda so pogrebci (domači igralci) pozabili krsto sneti s smučí in jo spustiti v grob. Kljub burji in mrazu je med »pogrebci« zavladalo vsesplošno veselje. Seveda je bilo treba obred ponoviti. Eden je pripomnil: »Kakor da bi pokopavali taščo.«

Cela ekipa se je šla potem v gostilno pogret in na zaslužen prigrizek. Seveda je bila krsta s smučí vred na avtomobilski prikolici pred gostilno.

Mimo sta šli dve Bločanki in je ena

vprašala, kdo da je umrl. Druga je rekla, da ne ve. Zraven je pa še dodala: »Kako to, da so šli še pred pogrebom na pogrebščino?«

DELJENJE

Že dolgo je tega, ko je učiteljica na novovaški šoli učila bloško mladež, kako se besede deli na posamezne zloge. Besede je pisala na tablo, otroci pa so morali zlogovati.

Med drugimi je bila tudi beseda »storiti«. Kovačeva Mima je to pravilno zlogovala STO – RITI.

Hmetkov Jože je pripomnil: »Joj! Saj to je dvesto šunk!«

Upam, da boste te dni pospravili vsaj toliko šunk, obenem pa vam želim vesele velikonočne praznike.

Vaš Obloški Tonček

Vreme decembra 2004, januarja in februarja 2005

Bloški zimski meseci

Letošnji zimski meseci niso bili nič kaj »bloški«.

December, ki je na Blokah navadno eden od osrednjih zimskih mesecev, je bil izjemno topel. Povprečna mesečna temperatura je bila kar 1 °C nad ničlo. Le nekaj dni pred božičem se je malo ohladilo (23. decembra na -12 °C).

Snega v tem mesecu skoraj ni bilo. Ponoči je trikrat nekoliko pobelilo, vendar je čez dan še to izginilo. Precej več je deževalo, zlasti v dnevih pred novim letom. V treh dneh je padlo kar 115mm dežja. Če bi bile te padavine snežne, bi snežna odeja zagotovo znašala 1,5 m. V tem mesecu je bilo dosti meglenih dni zaradi močne zračne vlage, zato je bilo tudi dosti ivja. Smreke so bile kot božični drevesčki.

V januarju je bilo nekoliko drugače. V začetku meseca je bilo še toplo. Na dan sv. Treh kraljev je bilo kar 11 °C nad ničlo. Ohladilo se je v drugi polovici meseca, najnižja temperat-

ura v tem mesecu je bila v teh dneh več kot 20 °C pod ničlo.

Padavin je bilo malo (samo 35 mm). Nekajkrat je snežilo, sneg je obležal le 14 dni (2 do 25 cm). Bilo pa je dosti sonca, ki je v 25 sončnih dnevih sijalo 160 ur.

Februar je rešil »sloves« bloških zim. Bil je dokaj mrzel zlasti v prvi polovici in v dneh okoli svečnice (-18 °C), 10. februar pa je bilo celo -26 °C.

Tudi snega je bilo več. Snežna odeja (od 20 do 50 cm) je držala skoraj ves mesec (26 dni). Tako je bilo za bloške teke po dolgem času malodane »preveč« snega.

O pravi bloški zimi, ki se je začela, ko pišem ta prispevek za Bloški korak, pa v naslednji številki.

Za zdaj le to! Stari Bločani so rekli: »Na Blokah volk zime ni še nikoli požrl.«

France Škrabec

Šale in vici

ZADNJI JE ZARADI POTI

V domu JLA je bil masovni sestanek KLO. Na tribuni so sedeli Lenčkov Korle, Mazejc in Telič. V polno dvorano pride kot zadnji Tazadni Stane. Mimo vseh gre ves zasnežen in v gumijastih škornjih do treh na tribuni. Vrže se na kolena in pravi: »Za božjo voljo, prosim vas, dajte pot v Sleme popraviti, saj še rubit ne morejo več priti!«

VICI NA KORU

Bilo je sredi maja. Ponavljali smo Marijino pesem Majnik gre čez trate. Tone še ni imel not, pa se oglasi: »Je še kaj majnika?« »Menda ja, saj smo šele sredi meseca.«

Za novo mašo smo se učili pesem Gospod, vodnikov nam daj. Od sopranov pa je bilo nenehno slišati: »Gospod, voznikov nam daj!« Pe-

vovodkinja preneha z igranjem in reče: »Tudi voznikov potrebujemo, toda v tej pesmi prosimo za vodnike!«

Kmetje so bili na ekskurziji v Švici. Od tenorjev se eden odreže in da pevovodkinji uro. Tedaj prileti od altov glas namenjen pevovodkinji: »Da boš vedela, koliko je ura!«

EN KOSMAT VIC

Korenov France je nesel od Stebra v nahrbtniku prodat kožo. Ustavil se je pri Šmetu. »Kam pa greš?« »Prašičjo kožo nesem prodat!« »Na, še tole nesi,« mu reče Šme, ki je tudi klal. Ko pride v Novo vas, pravi mesarju: »V nahrbtniku imam dve koži, ena je od Botre in druga od Šmeta!«

Marica Marolt MAC

Moda style trends

Moda se vrača v 80. leta. Barvni odtenki las niso več tako divji in izraziti v vseh mogočih živih barvah. Kreativni izgled frizure na ravnih laseh nam da asimetrično striženje, ki deluje uporniško. Poudarek je na punk frizurah, zabrite oblike (rez proti skalpu) z čez padajočimi resami. Barve naj bodo topli odtenki rjave v prelivajoče sverlejške medene tone in blond.

Veličastno pa so se vrnili kodri. Vsi daljši lasje potrebujejo romantičen navdih, ker drugače zgledajo prestrogo in nedokončano. Lasje, ki

so strogo ravni in še speti v rep, so pravo nasprotje nežnosti in miline. Tudi pri moških frizurah so prav zaradi tega v modi, daljši resasti lasje, ki mehko padajo ob obrazu, zaželeni so tudi rahli kodri.

Frizerski salon Jožica

Bloški jadranci

Martina Hribar pripravlja za mesec april posebno prireditev v spomin sedemdesetletnice ustanovitve Bloškega jadralnega centra. Snoval-

ci prireditve se pridno pripravljajo in vas vabijo na ogled. Datum prireditve bo objavljen v BOŠ informatorju in drugje.

**VRTNARIJA
ELANDA d.o.o.
Plosovo 1, 1315 Velike Lašče**

V naši vrtnariji gojimo cvetlice, ki bodo kmalu krasile okenske police, balkone in terase vaših hiš, ter vaše vrtove in grobove vaših rajnih.

Nudimo vam:

- ⊗ pokončne in polviseče pelargonije različnih barv,
- ⊗ enojne in polnjene bršljanke v rdeči, roza, lila barvi,
- ⊗ pokončne in viseče fuksije,
- ⊗ sončne in navadne vodenke,
- ⊗ surfinijske vseh barv in rdeče gorenjske nageljne,
- ⊗ strukturne rastline: moljevka, lotus,
- ⊗ velik izbor cvetočih rastlin za viseče posode in korita,
- ⊗ enoletnice za zasaditev cvetličnih vrtov in grobov.

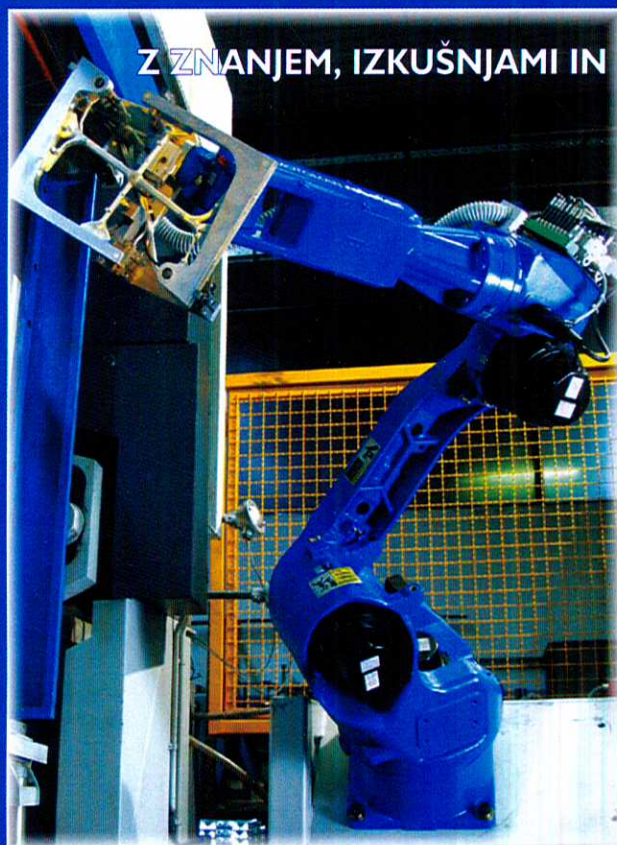
K
J
E

N
A
S

N
A
J
D
E
T
E

NA ZALOGI IMAMO TUDI KVALITETEN SUBSTRAT IN GNOJILA.

SPREJEMAMO VAŠE POSODE ZA ZASADITEV IN SVETUJEMO GLEDE OSKRBE RASTLIN.

Naše cene so ugodne, veseli bomo vašega obiska.
Lahko pa nas tudi pokličete po telefonu:

041/595 133 ali 01/788 18 23

SODOBNIMI TEHNOLOGIJAMI USMERJENI V SVET

S teamskim delom in projektnim managementom, ob podpori zmogljivega softwera, učinkovito povezujemo pridobljene izkušnje z izzivi, ki jih soustvarjamo na mednarodnih trgih. Sodobne tehnologije, obsežen strojni park, lastna livarna, orodjarna in strojegradnja, strokovno usposobljeni zaposleni, ter velikost zmogljivosti celotnega podjetja so garancija za zagotavljanje kakovosti celotnega razvojno-proizvodnega procesa v dogovorjenih rokih. Poslovanje skladno s pridobljenimi mednarodnimi certifikati, znanje in sodobne tehnologije nam omogočajo, da uspešno posluujemo na vseh jedrnih programih.

Lož, Cesta 19. oktobra 57, Tel.: 01 70 95 100, Fax: 01 70 58 466
Industrijska prodajalna, Tel.: 01 70 95 407
e-mail: info@kovinoplastika.si, http://www.kovinoplastika.si

50 let · years

KOVINOPLASTIKA LOŽ
Industrija kovinskih in plastičnih izdelkov d.d.